Δέφτερη Ανάγνωση

Εναλλακτική Πληροφόρηση

Website: www.defterianaynosi.com

Facebook: www.facebook.com/DefteriAnaynosi

Twitter: www.twitter.com/DefteriAnaynos1

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

Περιεχόμενα του τεύχους της βδομάδας: 4 – 11/12/2012

ΤΟΠΙΚΑ

Πίσω από το νέο άγχος των ΜΜΕ για «στάση πληρωμών»: πάει παρακάτω το μνημόνιο ή μερικοί κατασκευάζουν εσωτερικές πιέσεις ενώ συνεχίζεται υπόγεια η αντιπαράθεση για την «κατ' αρχήν συμφωνία»;

Την Κυριακή 16/12, η Καθημερινή είχε δύο αντικρουόμενα κείμενα: στο πρωτοσέλιδο ανακοίνωνε ότι η κυβέρνηση έχει εξασφαλισμένους πόρους μέχρι τον Ιούνιο, οπότε ο τίτλος ήταν «Αποτάσσεται το Μνημόνιο ο Χριστόφιας: το Δημόσιο έχει χρήμα ως τον Ιούνιο, οι τράπεζες αντέχουν και η υπογραφή μένει στον νέο Πρόεδρο». Στο οικονομικό μέρος της εφημερίδας, αντίθετα, υπάρχει κείμενο για τη δανειοδότηση από τους ημικρατικούς με υπότιτλο: «Χωρίς σχέδιο Β στο Υπουργείο Οικονομικών για αποφυγή στάσης πληρωμών.» Ανάλογους τίτλους είχαν και η Σημερινή και η Αλήθεια τις τελευταίες ημέρες, με έμφαση στο ότι το «κράτος στραγγίζει τα ταμεία των ημικρατικών». Την Δευτέρα το ζήτημα μετατράπηκε σε θέαμα θρίλερ. Έτσι οι εκβιασμοί στους οποίους υποβαλλόταν η κυβέρνηση για πάνω από 6 μήνες ξαφνικά παρέλασαν και στο θέαμα των ΜΜΕ μετά από την συνεδρία της επιτροπής οικονομικών της Βουλής όπου ο Χ. Πατσαλιδης του υπουργείου οικονομικών είπε ότι αν δεν δοθεί δάνειο από τους ημικρατικους θα γίνει «στάση πληρωμών». Βέβαια δεν

αποσαφήνισε τι δεν θα πληρωθεί – αλλα προφανώς η αναφορά του σε «κατάρρευση των τραπεζών» ήταν αρκετή για να καθορίσει το κλίμα.
Και την επόμενη το υπουργείο οικονομικών διέψευσε τον πανικό στα ΜΜΕ ότι υπήρχε κίνδυνος στάσης πληρωμών.

Το ζητούμενο είναι γιατί κατασκευάστηκε ένα τέτοιο επεισόδιο και πως λειτουργεί στο ευρύτερο πλαίσιο. Διότι το δάνειο από τους ημικρατικους είναι όντως μια αυτονόητη λύση για την Πολιτεία η οποία βρίσκεται σε θέση να επιχορηγεί με δις τις τράπεζες στις οποίες είναι κατατεθειμένα τα χρήματα των ταμείων των ημικρατικων - και των εργαζομένων και του οργανισμού. Και ίσως να μην είναι και τυχαίο ότι η συζήτηση γίνεται για τους ημικρατικους τους οποίους θέλει να ιδιωτικοποιήσει η τρόικα.

Το πλαίσιο: οι διαφωνίες με την τρόικα..
και στο βάθος νέες αντιπαραθέσεις για τις ιδιωτικοποιήσεις

Μετά από τις διαφωνίες ανάμεσα στην κυβέρνηση και την τρόικα για το ύψος των αναγκών των τραπεζών, το όλο θέμα έμεινε ανοικτό μέχρι τον Ιανουάριο που θα εκδοθεί η τελική εκτίμηση της Pimco – δείχνοντας ταυτόχρονα ότι οι ευρωπαίοι σε αντίθεση με την τοπική υστερία των ΜΜΕ για «ορόσημα» κλπ, δεν βιάζονται ιδιαίτερα. Στον κυριακάτικο [16/12] Φιλελεύθερο, το άγχος για μη ύπαρξη Μνημονίου εκφραζόταν με τον τίτλο «Στο αέρα χωρίς μνημόνιο». Αναφέρει ότι στις «Βρυξέλες» - η ασάφεια είναι ενδεχομένως σκόπιμη, αφού η εκτίμηση δεν αποδίδεται σε κάποιο θεσμικό όργανο - «προβλέπουν χρέος μαμούθ ύψους 140-150% του ΑΕΠ». Το οποίο βέβαια δεν διευκρινίζει ποσά θα χρειαστούν οι τράπεζες. Οπότε ακολουθεί το κερασάκι στην τούρτα : «πρέπει να θεωρείται δεδομένο ότι η κυπριακή κυβέρνηση θα αναγκαστεί να δεσμευτεί να προχωρήσει σε ιδιωτικοποιήσεις». Η ουσία, λοιπόν, είναι η CYTA, η ΑΗΚ και η Αρχή Λιμένων. Κατά τη διάρκεια της εβδομάδας, η διαφωνία για το κυπριακό χρέος εστιαζόταν σε διαφωνία των Ευρωπαίων και του ΔΝΤ – με το δεύτερο να υιοθετεί ένα ποσό μεγαλύτερο από τις εκτιμήσεις της PIMCO. Και προφανώς, κάποιοι και στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα ήθελαν «επαναδιαπραγμάτευση» των όρων της συμβιβαστικής «κατ'αρχήν» συμφωνίας που αποφασίστηκε πριν λίγες βδομάδες. Δεν είναι παράδοξο το ότι οι εκπρόσωποι των διεθνών οργανισμών θα ήθελαν ιδιωτικοποιήσεις. Η υποχώρησή τους στις διαπραγματεύσεις (με την μη συμπερίληψη αναφοράς σε ιδιωτικοποιήσεις) είχε σχολιαστεί και στην Ευρώπη.

Όμως, φαίνεται να υπάρχουν και τοπικοί υποστηρικτές της πίεσης για ιδιωτικοποιήσεις. Η ένταση με την οποία τα ΜΜΕ ασκούν πίεση είναι εντυπωσιακή. Και σε αυτό το πλαίσιο, οι νέες παρεμβάσεις Αναστασιάδη, όταν κατηγόρησε την

κυβέρνηση για τη διαφωνία Ε.Ε. και ΔΝΤ, φαίνεται να εντάσσονταν στην ίδια χορωδία πιέσεων. Το σχόλιο του Π. Χαραλάμπους του οικονομικού Φιλελευθέρου για τις τοπικές ευθύνες αλλα και συνεργασία με τις πιέσεις των Ευρωπαίων ήταν χαρακτηριστικό του κλίματος:

«Στο παρελθόν, ακόμα και το πρόσφατο, εμείς οι ίδιοι υποσκάψαμε την χώρα μας, διότι δεν είναι άμοιρες ευθυνών πολιτικές δυνάμεις στην Κύπρο για την εικόνα που καλλιεργήθηκε μεταξύ ευρωπαϊκών πολιτικών και αξιωματούχων για την κυπριακή κυβέρνηση και τον Πρόεδρο Χριστόφια. Πολλές φορές, είτε μέσα από απ' ευθειας επαφές, είτε με δηλώσεις εδώ στην Κύπρο, τραβήχτηκε το χαλί κάτω από τα πόδια της κυβέρνησης, στην ουσία όμως της Κύπρου.»
(Οικονομικός Φιλελεύθερος, σελ. 5)

Αν δει κανείς τα δεδομένα συγκριτικά, είναι εντυπωσιακό το πώς κατασκευάζονται οι εσωτερικές πιέσεις. Η Ελλάδα περίμενε να πάρει τη δόση από τις αρχές Σεπτεμβρίου. Και δεν είχε στάση πληρωμών. Μόλις πρόσφατα μάλιστα υιοθέτησε ένα πρόγραμμα επαναγορας ομολόγων. Αντίθετα, η Κύπρος γίνεται στόχος εσωτερικών πιέσεων από τα ΜΜΕ αλλα και άτομα τα οποία εμπλέκονται στη δημόσια ζωή, που ξέρουν ότι αν ξανανοίξουν θέματα διαπραγμάτευσης, αυτό θα είναι το ζήτημα των ιδιωτικοποιήσεων.

Κατασκευάζοντας το θέαμα-θρίλερ «στάση πληρωμών:

Το άγχος των εργαζομένων στην CYTA σαν ένας πανικός που κυκλοφορεί και στην καθημερινότητα η μια σκόπιμη κίνηση μερικών για εξάσκηση εσωτερικής πίεσης υπέρ της τρόικα και των ιδιωτικοποιήσεων;

Με δεδομένα το πιο πάνω πλαίσιο από το τέλος της προηγούμενης εβδομάδας το σκηνικό μεταφέρθηκε στο εσωτερικό της Κύπρου και μάλιστα με μια παράδοξη στροφή. Ενώ η κυβέρνηση θεωρούσε λογικό και αυτονόητο, όπως γινόταν ιστορικά, και πως γίνεται γενικά, να δανειστεί από ταμείο των ημικρατικων, ξαφνικά ξέσπασε

μια έντονη αντίθεση μιας μερίδας των εργαζομένων – οι 3 από τις 5 συντεχνίες όπως αναφερόταν στις ανταποκρίσεις.

Είναι, βέβαια, λογικό να ανησυχούν οι εργαζόμενοι, αφού μέρος των ταμείων συντάξεων τους που είναι στις τράπεζες κινδυνεύει άμεσα. Και φυσικά στο κλίμα του πανικού που κατασκευάζουν τα ΜΜΕ μια τέτοια ανησυχία είναι κατανοητή. Το άγχος διαχέεται. Αλλά το να αρνούνται να δανείσουν το κράτος, το οποίο θα προσπαθήσει να σώσει τις τράπεζες, και άρα και τις καταθέσεις τους, είναι παράδοξο. Διότι οι αριθμοί που ακούστηκαν αφορούσαν ποσά καταθέσεων 400 και 450 εκατομμυρίων. Και το τρίμηνο δάνειο της κυβέρνησης αφορούσε 100 εκατομμύρια με πιο ψηλό τόκο. Μπορεί να πει κάποιος ότι μέσα στον πανικό ακόμα και η ευρύτερη εικόνα δεν γίνεται κατανοητή.

Είναι και λίγο δύσκολο, όμως, να υποθέσει κάποιος ότι δεν γινόταν κατανοητό -έστω στις 3 από τις 5 συντεχνίες- ότι σπρώχνουν προς την ιδιωτικοποίηση με το να ασκούν πίεση και οι ίδιοι οι εργαζόμενοι των ημικρατικων στην κυβέρνηση – και να συμβαδίζουν, δηλαδή, με το κλίμα που θέλουν να κατασκευάσουν οι ιδιοκτήτες των ΜΜΕ και το κεφάλαιο που θέλει ξεπούλημα-ιδιωτικοποίηση της CYTA. Διότι είναι προφανές, ότι και στην «κατά αρχήν συμφωνία» για το Μνημόνιο, και στην προσφυγή στο Μηχανισμό το περασμένο καλοκαίρι, η κρίση των τραπεζών χρησιμοποιήθηκε από τοπικούς παράγοντες για να σπρώξουν την Κύπρο σε Μνημόνιο.

Υπάρχουν, βέβαια και προεκλογικές σκοπιμότητες, αφού ένα σημαντικό στέλεχος των συνδικαλιστών είναι και ηγετικό στέλεχος του ΔΗΚΟ - ο κ. Α. Τρυφωνίδης. Αλλά ακριβώς γιατί επικεφαλής είναι και για πολιτικά πρόσωπα δεν δικαιολογείται να μην γίνεται αντιληπτό το πλαίσιο των πιέσεων που εστιάζει στο ξεπούλημα της CYTA. Πίσω από τις προεκλογικές σκοπιμότητες υπάρχουν βαθύτερα οικονομικά συμφέροντα. Και όταν την Δευτέρα ο Ν. Παπαδόπουλος συγκάλεσε την επιτροπή οικονομικών να συζητήσει το θέμα, ήταν φανερό ότι το όλο σκηνικό γινόταν για να κατασκευαστεί θέαμα. Αν το θέμα ήταν να πει ο Χ. Πατσαλιδης ότι έπρεπε να δοθεί το δάνειο, τότε μπορούσε να το κάνει και από το τηλέφωνο. Το θέμα μάλλον ήταν να αυξηθεί το κλίμα του πανικού – για να πιεστεί και η κοινωνία ευρύτερα. Και όταν βγήκε για σχόλιο ο Ν. Παπαδόπουλος ο στόχος του ήταν έμμεσος αλλα σαφής – άφησε αιχμές για τον 13^{ο} μισθό. Το 2011 είχε δηλώσει ότι έπρεπε να είχε να κοπεί (στα πλαίσια της λιτότητας - για τις τράπεζες βεβαίως), και προφανώς μια μερίδα του κεφαλαίου δεν είναι ενθουσιασμένη με την κυβερνητική πίεση να τον δώσει φέτος.

Τι γυρεύει η αλεπού στο παζάρι; Ξαφνικά ο Αβέρωφ θυμήθηκε το οικόπεδο στο Χιλτον και ήθελε να το δώσει όσα όσα…

Φαίνεται να υπήρχε όμως και βαθύτερη σκοπιμότητα από μερικούς. Ξαφνικά ο Αβέρωφ Νεοφύτου εισηγήθηκε να δοθεί σαν εγγύηση το «οικόπεδο απέναντι από το Χιλτον». Και η πρόταση υιοθετήθηκε αρχικά από την επιτροπή οικονομικών. Όταν ήταν να γίνει επένδυση από το Κατάρ [που δεν θα το αγόραζε αλλα θα επένδυε σε αυτό] το οικόπεδο στην περιοχή υπολογιζόταν από την αντιπολίτευση σε αρκετές εκατοντάδες χιλιάδες - τώρα ξαφνικά θα πήγαινε σαν απλή εγγύηση για μόλις 150 εκατομμύρια**.** Προφανώς κάποιοι θέλουν να ανοίξουν την πόρτα για να πάρουν φτηνά το οικόπεδο σε κάποιο στάδιο – και η επιθυμία για ιδιωτικοποιήσεις δεν αφορά μόνο τους ημικρατικους αλλα και τον δημόσιο πλούτο. Ευτυχώς στον εκβιασμό έβαλε τέλος ο Γενικός Εισαγγελέας που αποκάλεσε την όλη σκέψη «εξευτελιστική» και υπενθύμισε ότι ούτε η τρόικα δεν συμπεριφερόταν έτσι. Βέβαια αυτές οι δηλώσεις του γενικού εισαγγελέα δεν έγιναν πρωτοσέλιδο – ίσως γιατί αποκάλυπταν και τις προθέσεις μερικών και ιδιαίτερα των ιδιοκτητών των ΜΜΕ. Ο Γ. Εισαγγελέας ήταν και αποκαλυπτικός για τις ευαισθησίες μερικών όταν υπενθύμισε στους αρμόδιους του ταμείου της ΑΗΚ με πόση ευκολία δάνειζαν χρήματα για επενδύσεις ιδιωτών. Είναι όντως δύσκολο να μην κάνει κάποιος συγκρίσεις - έστω και αν λάβει υποψιών τον πανικό που καλλιεργούν μερικοί.

«Στο κενό έπεσε η πρόταση του Αβέρωφ Νεοφύτου, την οποία υιοθέτησε και η Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής, για να δοθεί ως εγγύηση από το κράτος, έναντι των δανείων των Ταμείων Συντάξεως των εργαζομένων 3 ημικρατικών, το κρατικό οικόπεδο απέναντι από το Χίλτον. …….Η αξία του οικοπέδου είναι όπως εκτιμάται, είπε ο κ. Νεοφύτου, 150 εκατ. ευρώ.»[1]

Οι υπόλοιποι βουλευτές τελικά αναγνώρισαν ότι έπρεπε να δοθεί το δάνειο. Προφανώς όλοι το ήξεραν και από πριν. Αλλα συμμετείχαν στο θέαμα. Και ενώ άφηναν να εννοηθεί ότι το θέμα ήταν οι μισθοί και οι συντάξεις, το ζητούμενο σύμφωνα με τον κ. Πατσαλιδη ήταν αλλού – στις τράπεζες και πάλιν, και το ότι το κράτος δεν θα μπορούσε να τις εγγυηθεί. Όπως και τους ημικρατικους. Αυτός ήταν τελικά ο εκβιασμός που ανάγκασε την όποια συμμαχία ξεπουλήματος του δημόσιου πλούτου να λογικευτεί και να δανείσουν οι ημικρατικοι το Δημόσιο που τους δημιούργησε.

Προφανώς, μερικοί ήθελαν ακόμα ένα θέαμα πίεσης στο Δημόσιο – για να παραβλεφθεί λίγο το ζήτημα των τραπεζών που είναι το υπόστρωμα και των διαφωνιών για το δημόσιο χρέος σήμερα και η αιτία του όλου ζητήματος.

[1] http://www.kathimerini.com.cy/index.php?pageaction=kat&modid=1&artid=116289

.... η επιθυμία για ιδιωτικοποιήσεις δεν αφορά μόνο τους ημικρατικους αλλα και τον δημόσιο πλούτο. Ευτυχώς στον εκβιασμό έβαλε τέλος ο Γενικός Εισαγγελέας που αποκάλεσε την όλη σκέψη «εξευτελιστική» και υπενθύμισε ότι ούτε η τρόικα δεν συμπεριφερόταν έτσι. Βέβαια αυτές οι δηλώσεις του Γενικού Εισαγγελέα δεν έγιναν πρωτοσέλιδο – ίσως γιατί αποκάλυπταν και τις προθέσεις μερικών και ιδιαίτερα των ιδιοκτητών των ΜΜΕ

Η Αντιπαράθεση συνεχίζεται ..έστω και μέσα από θεαματικά επεισόδια

Το τοπικό κεφάλαιο είχε ψηλά στην ατζέντα του από το 2011 την πλήρη θεσμική κατάργηση της ΑΤΑ, την αποκοπή του 13ου μισθού και το ξεπούλημα των ημικρατικών. Αντίθετα, το διεθνές κεφάλαιο που εκφράζεται και από τους δανειστές εν μέρει, θέλει εκτός από ιδιωτικοποιήσεις και άνοιγμα του θέματος του ελέγχου στο φυσικό αέριο. Και φυσικά και οι δυο - ξένο και τοπικό κεφάλαιο - θέλουν να διαγραφεί το δάνειο των 7 δις από το Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων ώστε να γίνει «βιώσιμο το χρέος». Αυτή η δήθεν λογιστική πρακτική, σημαίνει ότι τις ζημιές των τραπεζών θα τις πληρώσει ο εργαζόμενος από το ταμείο του και αυτό θα φανεί, αμέσως, με νέες πιέσεις για αλλαγές στις συντάξεις. Και τότε, τοπικές και διεθνείς τράπεζες θα προσπαθήσουν να παίξουν με τα συνταξιοδοτικά ταμεία. Όταν διεξάγεται μια τέτοια αντιπαράθεση, είναι λογικό μερίδες εργαζόμενων να προσπαθούν να αμυνθούν – αλλά, χωρίς κατανόηση του πλαισίου, μπορεί να γίνονται και όργανα όσων βλέπουν και λίγο πιο πέρα.

Προφανώς, λοιπόν, η μάχη για το μνημόνιο συνεχίζεται…

Το τραπεζιτικό κατεστημένο είναι διαπλεκομενο παντού: τί μπορεί να σημαίνει για τις κυπριακές τράπεζες η έρευνα για την Deustch Bank και τι μπορει να μας μάθει το Χρηματιστήριο του 1999 για το σήμερα

Οι κυπριακές μπίζνες της Deutsch Bank: ποιοί πήραν τις μίζες για τα ομόλογα που αγόρασε η Τράπεζα Κύπρου, το 2009-10;

Οι πληροφορίες ότι στη Γερμανία διεξάγεται έρευνα για σκάνδαλα στη Deutsch Bank μπορεί να πέρασε ως μια ακόμα είδηση για σκάνδαλα τραπεζών, αλλά το θέμα μπορεί να αφορά την Κύπρο – σχεδόν στο ίδιο βαθμό όπως το σκάνδαλο με τις μίζες του Τσοχατζόπουλου. Και αν οι γερμανικές αρχές είναι πιο διεισδυτικές από τις ελληνικές, τότε μπορεί να μάθουμε και μερικά επιπρόσθετα ενδιαφέροντα στοιχεία για την αγορά των ελληνικών ομολόγων. Υπενθυμίζεται ότι η Τράπεζα Κύπρου, σύμφωνα με δημοσίευμα τον περασμένο Αύγουστο, το οποίο δεν διαψεύστηκε, αγόρασε ομόλογα από τη Γερμανική Τράπεζα για 2 δις…

«…η αγορά των ομολόγων έγινε για λογαριασμό της Τράπεζας Κύπρου έγινε από την γερμανική τράπεζα Deutsche Bank η οποία τα πρόσφερε με έκπτωση 18% και έγινε μέσω της Χρηματιστηριακής εταιρείας της τράπεζας Κύπρου Cisco, η οποία είναι καθολα νόμιμη. Η γερμανική τράπεζα, πέραν της έκπτωσης στην τιμή, πρόσφερε και προμήθεια 5% σε οποιοδήποτε γραφείο πετύχαινε την πώληση. Με δεδομένο ότι η Τράπεζα Κύπρου είχε αγοράσει 1.8 δις ευρω ελληνικά ομόλογα από την γερμανική αγορά, τότε η προμήθεια από για το συγκεκριμένο γραφείο ήταν γύρω στα 100 εκατομμύρια ευρω.»[2]

---

[2] Χαραυγή, 26/8 σελ. 3.

Η συγκεκριμένη αγοραπωλησία, όπως αποκάλυψε και η «Αλήθεια», όταν δημοσίευσε την εσωτερική έκθεση-έρευνα της Τράπεζας Κύπρου, χαρακτηριζόταν από ενδιαφέρουσες παρατυπίες.[3] Ενώ λ.χ. ο αρμόδιος για τη «διαχείριση κινδύνων» κ. Ν. Καρυδάς διαβεβαίωνε στις 11/12/2009 ότι « η Τράπεζα Κύπρου μείωσε σημαντικά τις συμμετοχές της σε ελληνικά ομόλογα», την αμέσως προηγούμενη ημέρα είχαν αγοραστεί 150 εκατομμύρια ομόλογα, ενώ 5 μέρες μετά, στις 15/12, αγοράστηκαν ακόμα 275 εκατομμύρια σε ομόλογα, χωρίς να υπάρχουν γραπτές οδηγίες ή έγκριση από το Συμβούλιο. Ακολούθησε μια ξέφρενη κούρσα αγορών ελληνικών ομολόγων που έφτασε μέχρι και τα «2 δις σε 4 μήνες». Οι οδηγίες για τις αγορές «από 15.12. 2009 μέχρι και 19.2. 2010 ήταν «προφορικές» και είχαν δοθεί από «είτε από τον.. Ν. Καρυδά…είτε από τον… Α. Ηλιάδη» - μέχρι εκείνη την περίοδο, οι αγορές ομολόγων είχαν φτάσει τα 1.5 δις. Γιατί οι δυο αρμόδιοι αγόραζαν και ποιές διευθετήσεις είχαν γίνει, είναι ένα από τα μυστικά του τραπεζιτικό τομέα. Και οι δυο έχουν αποχωρήσει από την Τράπεζα Κύπρου – και ο μεν κ. Ηλιάδης διεκδικεί ένα εφάπαξ εκατομμυρίων, ενώ ο κ. Καρυδάς είχε και πρωτοσέλιδη προβολή από τον Πολίτη τον περασμένο Αύγουστο όταν κατηγορούσε την … Ομόνοια για την απομάκρυνση του σε μια εμφανή προσπάθεια και του ίδιου και της εφημερίδας να μετατοπίσουν το θέμα.

> ***«…η αγορά των ομολόγων για λογαριασμό της Τράπεζας Κύπρου έγινε από την γερμανική τράπεζα Deutsche Bank η οποία τα πρόσφερε με έκπτωση 18% και έγινε μέσω της Χρηματιστηριακής εταιρείας της τράπεζας Κύπρου Cisco…. Η γερμανική τράπεζα, πέραν της έκπτωσης στην τιμή, πρόσφερε και προμήθεια 5% σε οποιοδήποτε γραφείο πετύχαινε την πώληση. Με δεδομένο ότι η Τράπεζα Κύπρου είχε αγοράσει 1.8 δις ευρω ελληνικά ομόλογα… τότε η προμήθεια από για το συγκεκριμένο γραφείο ήταν γύρω στα 100 εκατομμύρια ευρω.»[4]***

Και τα ΜΜΕ τρέχουν σαν Υπηρεσία εξυπηρέτησης του τραπεζιτικού κυκλώματος: Πόσες Εφημερίδες ελέγχει η Τράπεζα Κύπρου;

Σύμφωνα με δημοσίευμα την Κυριακή[5] η Τράπεζα Κύπρου κατέθεσε στοιχεία στην Επιτροπή Θεσμών της Βουλής ότι έκανε διαγραφές χρεών ύψους 87 εκατομμυρίων – τα οποία κρίθηκε («με καθορισμένες διαδικασίες και αφού εξαντλήθηκαν όλες οι πιθανότητες είσπραξής τους») ότι δεν μπορούσαν να αποπληρωθούν. Αλλα για την

---

[3] Αλήθεια, 29/8/2012. «Αγορές ομολόγων εν αγνοία του Συμβουλίου», σ. 4-5
[4] Χαραυγή, 26/8 σελ. 3.
[5] Χαραυγή, 16/12/2012, σελ. 4. Στήλη «Εντός, Εκτός και στα Πέριξ»: Ο αριθμός 4 μεγαλύτερος από το 83.

ώρα πέρασε και αυτό στα μαλακά. Μερικά δάνεια είναι πιο ενδιαφέροντα από αλλα – ιδιαίτερα άμα θέλει η Τράπεζα να δημιουργήσει θέμα η πίεση σε αντίπαλους της. Τότε λανσάρει πρωτοσέλιδα. Τώρα, αντίθετα, πέρασε στα αζήτητα το θέμα. Να δούμε πως θα προχωρήσει και στην επιτροπή Θεσμών το θέμα.

Φαίνεται, πάντως, ότι η ένταση στις τράπεζες υποβόσκει. Στο τέλος της προηγούμενης εβδομάδας, η Αλήθεια του κ. Χάσικου και του ΔΗΣΥ εξαπέλυσε μια νέα επίθεση εναντίον του κ. Δημητριάδη της Κεντρικής Τράπεζας. Το σαββατοκύριακο, άρχισαν να κυκλοφορούν φήμες/πληροφορίες ότι ο κ. Δημητριάδης είχε ζητήσει την αντικατάσταση μελών των Δ.Σ. της Τράπεζας Κύπρου – αυτού του όσιου θεσμού της οικογενιακοκρατίας των οικογενειών Τριανταφυλλίδη και Πολυβίου - η οποία έριξε την Κύπρο στο μηχανισμό στήριξης. Προφανώς, λοιπόν, διεξάγεται και ένας υπόγειος πόλεμος και σε εκείνο το μέτωπο.

Σε ένα παράλληλο πλαίσιο, ο κυριακάτικος Πολίτης, ο οποίος έχει μετατραπεί σε εκφραστικό όργανο του τραπεζιτικού κεφαλαίου είχε συνέντευξη με τον Ορφανίδη σε ένα επανασερβιρισμα των κλισέ – και σε μια μάλλον έκδηλη προσπάθεια άμυνας των τραπεζιτικών κύκλων. Ήδη προς το τέλος της προηγούμενης εβδομάδας ο Αβέρωφ είχε βρεθεί υπό πίεση όταν προσπάθησε να αποστασιοποιηθεί από τις δηλώσεις του για τον Ορφανιδη την περασμένη άνοιξη. Οπότε ο Πολίτης είχε πρωτοσέλιδο τον Ορφανίδη να ξαναπαραπονιέται μόνος του για την απόφαση για κούρεμα λες και κοιμόταν όταν το θέμα εσυζητητο στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, όπου συμμετείχε. Ή λες και δεν ήξερε για τις επενδύσεις σε ομόλογα της Τράπεζας Κύπρου και της Λαϊκής - η για τις επιπτώσεις. Την ίδια Κυριακή και στο Αθηναϊκό Βήμα και στην Καθημερινή υπήρχαν κείμενα για το ποιοί διεθνείς χρηματιστές και παράγοντες πόνταραν στη χρεοκοπία της Ελλάδας. Όποτε, η επιμονή του Ορφανίδη με δηλώσεις μέχρι και την άνοιξη του 2011, ότι δεν θα γινόταν κούρεμα, μπορεί να είναι και ύποπτη. Ιδιαίτερα, από κάποιον που δεν παραδίδει τους σκληρούς δίσκους των υπηρεσιακών του υπολογιστών. Όπως αναφέρεται στο σχετικό άρθρο στα Διεθνή για το σκάνδαλο στη Γερμανία ένα από τα ανοικτά ζητήματα είναι η «διαγραφή αρχείων» και η κατακράτηση στοιχείων από την Τράπεζα. όταν κάνουν έρευνα, αρνούνται οι λειτουργοί να παραδώσουν τους σκληρούς δίσκους των υπηρεσιακών υπολογιστών; **Το ότι κανένα Μέσο δεν θέτει το ερώτημα «τι φοβάται τέλος πάντων ο Ορφανίδης»,** είναι εκφραστικό της όλης κατάστασης με τη συγκάλυψη των σκανδάλων των τραπεζών.

Πάντως, σύμφωνα με το κείμενο της Θ. Θειοπούλου στο Φιλελεύθερο, οι τράπεζες σε αυτό το στάδιο χρειάζονται χρήματα για να καλύψουν τις ζημιές και ότι η πιθανότητα παροχής δανείων είναι απομακρυσμένη.

Η έκφραση της δυσφορίας του κοινού: η διάχυση της ρητορικής για τις ευθύνες των τραπεζιτών από τους καρκινοπαθείς μέχρι το face book

Όσον αφορά στη λαϊκή δυσφορία, το εξώφυλλο του περιοδικού του συνδέσμου καρκινοπαθών ΕΛ.Α-ΖΩ, είναι εκφραστικό της διάχυσης της κατανόησης ότι οι τράπεζες δεν είναι μόνο η αιτία, αλλά και το διαρκές πρόβλημα της κυπριακής οικονομίας, η εσωτερική της τρόικα και ο μηχανισμός εκβιασμών:

«Μετέτρεψαν τον καρκίνο σε πηγή χρήματος
οι τραπεζίτες
οι μεγαλοκαρχαρίες
τα golden boys
οι μανδαρίνοι
οι καρκίνο-νονοί
ελέγχουν τις ογκολογικές υπηρεσίες και απομυζούν το κρατικό χρήμα !!!»

Και την επόμενη η Αλήθεια[6] είχε μια επιστολή που προσπαθούσε να καλλιεργήσει υστερία ενάντια στους «ξένους» και τους τουρκοκύπριους γιατί πληρώνονται να έχουν «φιλιππινέζες» ενώ οι ελληνοκύπριοι παίρνουν ελάχιστα. Ήταν τόσο φτηνός ο ρατσισμός που αξίζει να καταγραφεί.

Η ένταση της συνειδητοποίησης των σκανδάλων των τραπεζών στο facebook φαίνεται να παίρνει διάφορες μορφές – ανάμεσα του και την επανεμφάνιση σχολίων που συνάδουν τα σημερινά με το σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου το 1999. Σε ένα σχόλιο λ.χ. κυκλοφορεί και μια λίστα με τις πράξεις επιφανών τραπεζιτών και δικηγόρων την εποχή του σκανδάλου του χρηματιστηρίου – και φαίνεται ότι οι μεγαλοπαράγοντες της τράπεζας Κύπρου είχαν μεγάλο τζίρο τότε. Η λίστα θα δημοσιοποιηθεί σε επόμενη έκδοση της Δεφτερης Ανάγνωσης.

Για το ευρύτερο κλίμα που διαμορφώνεται είναι χαρακτηριστικό και το πιο κάτω σχόλιο για την κρίση των υπεραγορών Ορφανίδη και τη διασύνδεση που κάνει ο

[6] http://www.alithia.com.cy/index.php/koinonia/item/2025-%CF%87%CE%B9%CE%BB%CE%B9%CE%AC%CE%B4%CE%B5%CF%82-%CE%B5%CF%85%CF%81%CF%8E-%CF%83%CE%B5-%CE%B1%CE%BB%CE%BB%CE%BF%CE%B4%CE%B1%CF%80%CE%BF%CF%8D%CF%82-%CF%80%CE%AD%CE%BD%CF%84%CE%B5-%CE%B5%CF%85%CF%81%CF%8E-%CF%83%CE%B5-%CE%BA%CE%B1%CF%81%CE%BA%CE%B9%CE%BD%CE%BF%CF%80%CE%B1%CE%B8%CE%AE

σχολιαστής με το σκάνδαλο του χρηματιστηρίου του 1999. Η επιστροφή στο 1999 είναι νευραλγική για την κατανόηση του παρόντος – και η κατανόηση της διαπλοκής που υπήρχε και υπάρχει. Τα στοιχεία που παραθέτει αξίζει σαφώς να διερευνηθούν.

"Το 1998-99, ο κ. Ορφανίδης, χρωστούσε 20 εκ. στις τράπεζες, οι οποίες με παραποιημένα στοιχεία και ψευδής παραστάσεις τον εισήγαγαν στο ΧΑΚ για να πάρουν τα λεφτά τους σε βάρος του κοσμάκη. Δικηγόρος τους, όπως και της Λαικής τράπεζας, της Λούης, της Ocean Tankers, Λαϊκής Επενδυτικής, Απόλλων επενδυτικής, που βρίσκονται, επίσης, στα όρια πτώχευσης με εκατοντάδες πάλι χρωστούμενα ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ που θέλει να σώσει την Κύπρο. Γι αυτό εγώ επέμενα άστε τις τράπεζες να πάνε στ' ανάθεμα γιατί η διαπλοκή και η διαφθορά που υπάρχει, κωλοσύρει ολόκληρη την Κύπρο... ΠΡΟΔΟΣΙΑ!!!"
Και συνεχίζει απαντώντας στις ερωτήσεις *«ποιος είναι ο ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ»* *«Γραφείο Τ. Παπαδόπουλου. 2000-2001. Το ίδιο γραφείο ήταν και σύμβουλος του χρηματιστηρίου, και παράλληλα οι διευθυντές τους νομοθέτες στην βουλή..»*

http://www.facebook.com/sotiris.diakourtis

Σάλος και αντιδράσεις για το τέλος ακίνητης ιδιοκτησίας

Όταν η ειρωνεία φτάνει και στην πίσω σελίδα της εφημερίδας του κ. Χάσικου

Η Αλήθεια ήταν η εφημερίδα η οποία προώθησε έντονα τη θέση των μεγαλοϊδιοκτητών γης για απόσυρση του νομοσχεδίου και την Τετάρτη 12/12 πανηγύριζε ότι ο ΔΗΣΥ έχει κατά καταφέρει να αποσυρθεί το νομοσχέδιο.
Το πιο πάνω σκίτσο είναι του κ. Μιτίδη του σκιτσογράφου της Αλήθειας.

Τελικά, δεν πρόλαβε να κυκλοφορήσει η Δέφτερη Ανάγνωση την περασμένη εβδομάδα[7], όπου καταγγελλόταν η προσπάθεια μεγαλοϊδιοκτητών της Λευκωσίας να μπλοκάρουν το νομοσχέδιο για φορολόγηση της ακίνητης περιουσίας, και το νομοσχέδιο αποσύρθηκε. Προφανώς, υπήρξε το μοναδικό νομοσχέδιο, το οποίο δεν πέρασε νομοτεχνικό και τεχνοκρατικό έλεγχο. Δεν εξηγείται διαφορετικά το κύμα αντιδράσεων που προκλήθηκε σε σχέση με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, το οποίο απετέλεσε, ίσως το μοναδικό, το οποίο προσέλκυσε τέτοιο ενδιαφέρον. Φαίνεται, επίσης, να είναι το μοναδικό νομοσχέδιο, το οποίο επηρεάζει τόσο μικρό αριθμό φυσικών και νομικών προσώπων, σύμφωνα με τα στοιχεία που κατέθεσε και το Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων. Οι πρώτες αντιδράσεις παρατηρήθηκαν στη συνεδρία της Επιτροπής Οικονομικών της Βουλής, όπως αναφέρθηκε στο προηγούμενο τεύχος, με τον κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο του ΔΗΣΥ Τάσο Μητσόπουλο να επικαλείται λάθος στο νομοσχέδιο.

Αντιδράσεις εξέφρασαν και ο Σύνδεσμος Ξενοδόχων και Ιδιοκτητών Γης, οι οργανώσεις ΟΕΒ και ΚΕΒΕ, ενώ ακολούθησε ανακοίνωση τύπου του ΕΤΕΚ, το οποίο επικαλέστηκε «αποσπασματική και μη επαρκώς μελετημένη» την προσέγγισή του, θεωρώντας αμφίβολο να «αποδώσει τα αναμενόμενα αποτελέσματα». Το ΕΤΕΚ προχώρησε προτείνοντας την αξιοποίηση των γενικών εκτιμήσεων στα πλαίσια της διαδικασίας για πολεοδομική αμνηστεία και της αυτοδήλωσης των κατόχων ακίνητης ιδιοκτησίας (http://www.onlycy.com/265267). Όλοι φαίνεται να επικαλούνται μεγάλες αρνητικές επιπτώσεις στην προσέλκυση ξένων επενδύσεων, με κάποιους να δηλώνουν την πρόθεσή τους για προσφυγή στη δικαιοσύνη.

Ο Λευτέρης Χριστοφόρου του ΔΗΣΥ, με άρθρο του στη Σημερινή, στις 10/12 προειδοποιεί στον τίτλο ότι η φορολόγηση της περιουσίας αποτελεί «εξόντωση πολιτών και οικονομίας», ισχυριζόμενος ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο «αποτελεί μνημείο απαράδεκτης και καταστροφικής διαπραγμάτευσης από την Κυβένρηση». Ο Νικόλας Παπαδόπουλος , πλέον, ζήτησε περισσότερο για διαπραγματεύσεις και βελτίωση των προτάσεων.

> **Ένα άλλο σημαντικό στοιχείο της κατάστασης αυτής, ήταν η υπεραξία που κέρδιζε η ακίνητη περιουσία της Εκκλησίας και κατ'επέκταση το οικονομικό εκτόπισμα που της παρείχε - περιουσία την οποία η εκκλησία συσσώρευσε, μεταξύ άλλων**

[7] http://www.defterianaynosi.com/article.php?id=462,

και λόγω των προνομίων που κατείχε επί Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Μετά από όλα αυτά, το νομοσχέδιο αποσύρθηκε και παγοποιήθηκε η ψήφισή του σε νόμο για μια βδομάδα, ενώ ο Υπουργός Οικονομικών φέρεται να αναφέρθηκε σε λάθος εκτιμήσεις, όσον αφορά στον υπολογισμό του ύψους καταβολής από ιδιώτες και επιχειρήσεις. Ο διευθυντής του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, Γιώργος Πούφος, διασαφήνισε ότι δεν τίθεται θέμα αντισυνταγματικότητας, σημειώνοντας συγκεκριμένα «δεν είναι σωστό, ούτε λανθασμένο, είναι το κοντινότερο νούμερο για να πείσει την τρόικα για μια τέτοια φορολόγηση»

Η απόσυρση πάντως έκανε αίσθηση. Ήταν μια ξεκάθαρη επίδειξη δύναμης του κεφαλαίου της μεγάλης ιδιοκτησίας. Και βέβαια δημόσια, κανένας δεν έθεσε το ερώτημα από πού θα βρεθούν τα επιπλέον κονδύλια αν αποκοπούν από τη φορολόγηση συγκεκριμένα ποσά όπως θέλουν οι μεγαλοϊδιοκτήτες. Προφανώς, κάποιοι σκέφτονται περισσότερες περικοπές, αλλά δεν τολμούν να το πουν.

Η φορολόγηση, ωστόσο, της ακίνητης περιούσιας έχει και ευρύτερες διαστάσεις πέρα από τα εισοδήματα του Δημόσιου και τη δίκαιη συνεισφορά όλων.

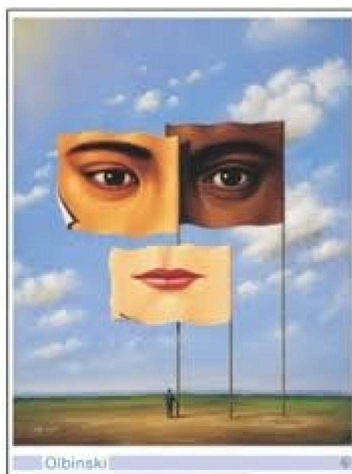
Η μετατροπή της γης σε στοιχείο εύκολου και μεγάλου πλούτου, είχε ως αποτέλεσμα να οικοπεδωθεί μεγάλο μέρος της Κυπριακής Αγροτικής γης και ‘άλλων περιοχών φυσικής ομορφιάς, μετατοπίζοντας την οικονομία από παραγωγική και καταστρέφοντας το φυσικό περιβάλλον. Η μετατροπή της γης σε στοιχείο εύκολου και μεγάλου πλούτου είχε ως αποτέλεσμα να οικοπεδωθεί μεγάλο μέρος της Κυπριακής αγροτικής γης και περιοχών φυσικής ομορφιάς, επιβαρύνοντας οικολογικά τον τόπο, συμπεριλαμβανομένου των υπόγειων υδάτων. Συνέβαλε επίσης στην μετατόπιση της οικονομίας από παραγωγική σε αέρα / πατέρα.

Η απόσυρση πάντως έκανε αίσθηση. Ήταν μια ξεκάθαρη επίδειξη δύναμης του κεφαλαίου της μεγάλης ιδιοκτησίας. Και βέβαια δημόσια, κανένας δεν έθεσε το ερώτημα από πού θα βρεθούν τα επιπλέον κονδύλια αν αποκοπούν από τη φορολόγηση συγκεκριμένα ποσά όπως θέλουν οι μεγαλοϊδιοκτήτες. Προφανώς, κάποιοι σκέφτονται περισσότερες περικοπές, αλλά δεν τολμούν να το πουν.

Ένα άλλο σημαντικό στοιχείο της κατάστασης αυτής, ήταν η υπεραξία που κέρδιζε η ακίνητη περιουσία της Εκκλησίας και κατ'επέκταση το οικονομικό εκτόπισμα που της παρείχε - περιουσία την οποία η εκκλησία συσσώρευσε, μεταξύ άλλων και λόγω των προνομίων που κατείχε επί Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Η εμπλοκή της εκκλησίας στη δημιουργία της στρέβλωσης του Κυπριακού «Real Estate» δεν είναι αμελητέα – από την εμπλοκή του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου στον καθορισμό των Πολεοδομικών ζωνών, που ευνοούσαν τις ιδιοκτησίες της εκκλησίας και της «αυλής» του, έως τα φαιδρά της πώλησης από το Μετόχι του Κύκκου οικοπέδων στην Ἔγκωμη Λευκωσίας, προς ½ εκ. λιρες το ένα, που για να το αποκτήσεις έπρεπε να αποδείξεις στην μονή ότι η κατοικία που θα έκτιζε ο αγοραστής θα ήταν υπερπολυτελής!

Υπάρχει η άποψη ότι δεν θα δημιουργούνταν οι οικονομικές φούσκες, σιγουρα όχι στον βαθμό που τις βιώσαμε, αν είχαμε ένα ορθολογιστικό σύστημα φορολόγησης της ακίνητης περιουσίας. Και κατ' επέκταση ίσως ούτε το σημερινό οικονομικό meltdown.

Η αποκατάσταση των δολοφονημένων αριστερών, το ευρύτερο θέμα των νεκρών της περιόδου της ΕΟΚΑ και οι πολλαπλές εκδοχές της Ιστορίας

Η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου για την αποκατάσταση της μνήμης των «αδίκως δολοφονηθεντων» αριστερών αποτελούσε μια αναμενόμενη κίνηση. Ήταν μέρος του προεκλογικού προγράμματος του Δ. Χριστόφια και είναι ένα θέμα για το οποίο ο ίδιος έχει επιδείξει μια ευαισθησία από την δεκαετία του 1990. Κάποτε μάλιστα, είχε αναφερθεί και σε ένα καθοριστικό επεισόδιο της παιδικής του ηλικίας όταν πήγαινε μαζί με τον πατέρα του στο σύλλογο των αριστερών, την περίοδο της ΕΟΚΑ, ενώ υπήρχαν απειλές και φήμες για ενδεχόμενο κίνδυνο, αφού ο πατέρας του ήταν καφετζής του συλλόγου και οι μασκοφόροι της ΕΟΚΑ τον απειλούσαν.

Οι αντιδράσεις υπήρξαν υποκριτικές, αλλά σχετικά ήπιες. Αντέδρασαν έντονα οι σύνδεσμοι αγωνιστών της ΕΟΚΑ, οι οποίοι συσπειρώνουν όχι μόνο όσους μπορεί να είχαν και εμπλοκή, αλλά και άτομα από το χώρο της ακροδεξιάς, που εμπλέκονται με την κληρονομιά της ΕΟΚΑ Β, οπότε οποιαδήποτε παραδοχή δεν είναι αυτονόητη μέσα στο αποδεκτό πλαίσιο της ρητορικής τους. Από τα κόμματα, αντέδρασε ο ΔΗΣΥ αλλα η πιο παράδοξη θέση ήταν της ΕΔΕΚ, η οποία έχει ως ιστορικό ηγέτη το Β. Λυσσαρίδη, ο οποίος μέχρι το 1952 ήταν και στέλεχος της ευρύτερης ηγεσίας του ΑΚΕΛ. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να μην ήξερε το κλίμα της περιόδου το οποίο οδήγησε στις δολοφονίες. Ήταν άλλωστε γνωστό από εκείνες τις μέρες με βάση τις αναφορές των εφημερίδων. Και μετά, έχει δημοσιοποιήσει και ο Σ. Παπαγεωργίου την επιστολή του Γρίβα τον Ιανουάριο του 1958 στην οποία γίνεται σαφής παραδοχή ότι η επίθεση εναντίον της αριστεράς ήταν ιδεολογική και πολιτική.[8] Προφανώς, η απροθυμία του κ. Λυσσαρίδη να αποδεχθεί τα αυτονόητα, έχει να κάμει με ανάλογα κίνητρα, όπως η στάση ενάντια στην αποδοχή ότι υπήρξαν και Τ/Κ θύματα το 1963-64. Υπάρχει μια ευρύτερη τάση λογοκρισίας, η οποία φαίνεται να πηγάζει από δυο αιτίες: η μετέπειτα πορεία του κ. Λυσσαρίδη υπήρξε το λιγότερο αντιφατική – από την μια κατηγορούσε τον Κληρίδη ως εκπρόσωπο του μεταπραξικοπήματος, ενώ ταυτόχρονα τον βοήθησε δυο φορές να εκλεγεί πρόεδρος [1993 και 1998], ενώ σήμερα κινείται σαφώς στα όρια συμμαχιών με την ακροδεξιά.

Ένα αναλυτικό κείμενο του Γ. Λιλλήκα για τα καπετανάτα και τις «πολιτικές μηχανές καταναγκασμού»

Αξίζει σε αυτό το πλαίσιο να υπενθυμιστεί τί έγραφε ο Γ. Λιλλήκας, νυν υποψήφιος της ΕΔΕΚ, το 1987, όταν ήταν ακόμα ανάμεσα στην ακαδημαϊκή και την πολιτική του περίοδο, σε ένα αξιόλογο «σημείωμα»/κείμενό του στο περιοδικό «Εντός των Τειχών».[9] Σε μια εργασία που φαίνεται να πηγάζει από το διδακτορικό του, αναφέρεται στις διαδικασίες που οδήγησαν στο 1974 και αποδίδει την κύρια ευθύνη στο πολιτικό σκηνικό που διαμορφώθηκε με τα καπετανάτα της ΕΟΚΑ.

«*Τέτοιες μορφές πολιτικής έκφρασης αποτελούσαν τα λεγόμενα «καπετανάτα» στην ελληνοκυπριακή κοινότητα. Ενώσεις και Σύνδεσμοι Αγωνιστών, που παρουσιάστηκαν τα πρώτα χρόνια και το Εθνικό Μέτωπο και η ΕΟΚΑ Β, που παρουσιάστηκαν πιο ύστερα…*

Τρία άλλα καπετανάτα (το όνομα τους είναι ενδεικτικό της φύσης τους) εμφανίζονται λίγο αργότερα, όπως σημειώνεται σε διάφορα ιστορικά συγγράμματα, ενώ κάποια

[8] Σ. Παπαγεωργίου. Κυπριακή Θύελλα. ΕΚδ. Επιφανείου. Σελ. 595

[9] Πραξικόπημα; Το αποκορύφωμα και το τέλος μιας παραδοσιακής πολιτικής πρακτικής. Τεύχος 27 [1987]

αλλα γι' άγνωστους λόγους αποσιωπούνται από τα ιστορικά βιβλία. Τα δυο καπετανάτα είναι γνωστά με τα ονόματα των αρχηγών τους (Λυσσαρίδη και Σαμψών), ενώ το τρίτο και πιο σημαντικό ήταν γνωστό σαν «οργάνωση» (αρχικά εμφανίστηκε κάτω από το όνομα Εθνική Οργάνωση Κύπρου) με αρχηγό τον «Ακρίτα», ψευδώνυμο πίσω από το οποίο κρυβόταν ο Γιωρκάτζης….

…Η ζωντανή φονική βία θα πάρει συμβολική ιστορική μορφή με την δολοφονία των Καβάζογλου -Μισιαούλη από τους εθνικιστές που κυριαρχούσαν στην τουρκοκυπριακή κοινότητα….
Ιδιαίτερο ενδιαφέρον, στα πρώτα χρόνια της δημοκρατίας, παρουσιάζουν οι δηλώσεις πολιτικών και συνδικαλιστικών φρονημάτων, που παρουσιάζονται στον «εθνικόφρονα» τύπο, όπως η πιο κάτω: «Οι υποφαινόμενοι…δηλούμεν ότι ουδέποτε υπήρξαμε μέλη κομμουνιστικών σωματείων ή Συντεχνιών…»
Αυτή η «θεληματική» εκμυστήρευση των πολιτικών ιδανικών και πεποιθήσεων στον δημόσιο χώρο υπό τύπο διαφημιστικής ορκωμοσιακης δήλωσης πίστης στις «εθνικές επιδιώξεις» και άρνησης συγκεκριμένων ιδεολογιών δείχνει [παραλείποντας ελληνικές μνήμες της περιόδου του εμφύλιου πόλεμου] το πως η πολιτική πρακτική των western,[10] που οι διάφορες πολιτικές μηχανές καταναγκασμού επέβαλαν, καταργούσαν τα σύνορα μεταξύ του ιδιωτικού (πολιτικό-ιδεολογική συνείδηση) και του δημόσιου (κομματική και πολιτική δράση) χώρου.»

Προφανώς, λοιπόν, ο κ. Λιλλήκας έχει σαφή κατανόηση και της λειτουργίας των καπετανάτων και το πώς οι «πολιτικές μηχανές καταναγκασμού» επέβαλαν τέτοιες «δηλώσεις μετανοίας». Μέχρι και ο Μακάριος είχε διαμαρτυρηθεί από το 1958 για τις δολοφονίες αριστερών ως «μηχανισμό καταναγκασμού».

Παρουσίαση απόψεων στον Φιλελεύθερο και υπεκφυγές στον Πολίτη: και φυσικά το ερώτημα για το κλίμα της υστερίας προσπερνάται

Στα θετικά μπορεί να αποτιμήσει κάποιος μια ισορροπημένη παρουσίαση των δυο απόψεων στο Φιλελεύθερο σε αφιέρωμα του Φ. Δαλιτη. Ο Διευθυντής Σύνταξης εννοείται ακολούθησε την γνωστή αντί-αριστερή του στάση ανκαι τελικα μετα από διαλογο με τον Π. Πετρου παραδεχθηκε ότι ο θανατος του θα επρεπε να ειχε αποκατασταθει από πριν – αφου πλεον μιλαμε, 54 χρονια μετα, για το «καθεστως θανατου». Και όπως συνήθως είτε δεν γνωριζε είτε παραβλεπε τα τεκμήρια. Ιδού λ.χ.

[10] Η έννοια του «western» αποτελεί ένα από τους τύπους μέσα από τους οποίους ο Λιλλήκας προσπαθούσε να ερμηνεύσει την δυναμική και τις αντιφάσεις των καπετανάτων.

τι έγραφε ο Γ. Λιλληκας (ο υποψήφιος τον οποίον στηρίζει σήμερα ο διευθυντής σύνταξης) όταν μελετούσε την περίοδο της ΕΟΚΑ και το τι ακολούθησε:

«Η ΕΟΚΑ…όχι μόνο δεν αποδεχόταν καμιά διαλεκτική προσέγγιση αλλα στον αγώνα της για μονολιθισμο, περνούσε από το πολιτικό φίμωμα των αντιπάλων η ακόμα και των αμφισβητούντων, στη φυσική εξόντωση των εκπροσώπων των τάσεων αυτών.» [11]

Ο Πολίτης, από την άλλη, για μια ακόμα φορά φάνηκε πως έχει μετατραπεί σε προεκλογικό έντυπο: αφού αναγνώριζε λίγο πολύ ότι οι νεκροί σκοτώθηκαν άδικα, μετά ζητούσε είτε να το αναγνωρίσουν οι εμπλεκόμενοι - δηλαδή όσοι συγκαλύπτουν τους απολογητές των δολοφόνων - είτε να αφεθεί σε «ιστορία».

Το ευρύτερο θέμα δεν είναι μόνο η αποκατάσταση των δολοφονημένων αριστερών, αλλά και των υπολοίπων. Σύμφωνα με την υπάρχουσα έρευνα, η ΕΟΚΑ σκότωσε 203 άτομα και για μόνο 10 υπάρχουν τεκμήρια ότι είχαν σχέσεις με του Άγγλους.[12] Θα περίμενε κάποιος ότι μετά από 50 χρόνια το θέμα θα ήταν σχετικά απλό – στην Ελλάδα η απόπειρα κατανόησης έστω μετά τον εμφύλιο , έγινε σε λιγότερο από 40 χρόνια. Στην Κύπρο ωστόσο το ζήτημα της ΕΟΚΑ παραμένει λογοκρινομενο ίσως και γιατί έγινε αντικείμενο νομιμοποίησης άλλων – μετά από το τέλος της περιόδου. Και έτσι ακόμα και η ανθρώπινη κατανόηση ατόμων όπως ο Σαμαρας[13] ή η συζήτηση εγκλημάτων όπως του Στεφανίδη[14] συγκαλύπτεται. Μέχρι και η αναπαράσταση δολοφονιών από την ΕΟΚΑ - όπως στο φιλμ Ακάμας - μπορεί να προκαλέσει εκρήξεις υστερίας. Σε αυτό το πλαίσιο, η αποκατάσταση των αριστερών νεκρών, ήταν μεν καθυστερημένη αλλά ίσως και να είναι η αρχή μιας κατανόησης εκείνης της περιόδου – αλλα και του ευρύτερου πλαισίου της. Έτσι και αλλιώς κάθε περίοδος που ανοίγεται σε συζήτηση και στις πολλαπλές οπτικές των συμμετεχόντων, αντί στη λογοκρισία όσων θέλουν να αντλούν πολιτική υπεραξία, ξεκινά με τέτοιες μορφές έντασης και σιγά σιγά η συνολική κατανόηση γίνεται μέρος της κοινωνικής συνείδησης. Είναι και για αυτό που η απόφαση ήταν και ένα βήμα μπροστά ευρύτερα.

---

[11] Λιλλήκας (1987), Εντός των Τειχών, σελ. 15.

[12] Crawshaw Nancy. The Cyprus Revolt. Αναφέρεται στο «ΕΟΚΑ, η σκοτεινή όψη» του Μ. Δρουσιώτη, σ. 219.

[13] Το μέλος της ΕΟΚΑ ο οποίος δεν άντεξε στα βασανιστήρια και έδωσε πληροφορόρές για την κρυψώνα στον Αχυρώνα του Λιοπετρίου.

[14] Από τα ηγετικά στελέχη της ΕΟΚΑ ο οποίος δολοφονήθηκε από συναγωνιστές του πριν την ανεξαρτησία. Η επιμονή του πατέρα του να ανακαλύψει τους ενόχους και οι κατηγορίες εναντίον του μετέπειτα υπουργού εσωτερικών Π. Γιωρκατζή είναι ίσως οι πιο γνωστές διαστάσεις εκείνης της υπόθεσης.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ – ΤΑΞΙΚΑ ΝΕΑ

13ο και ιδιωτικός τομέας

Οι συντεχνίες ΣΕΚ και ΠΕΟ ανακοίνωσαν συνάντηση εντός τη συζήτηση του ζητήματος καταβολής της ΑΤΑ στον ιδιωτικό τομέα. Όπως είναι γνωστό η κατ΄αρχήν συμφωνία της κυβέρνησης με την Τρόικα δεν προνοεί ρύθμιση του ζητήματος και παραπέμπει σε διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους.

Παράλληλα για το ίδιο θέμα και το κατά πόσο η ΑΤΑ θα καταβάλλεται ή όχι από την 1/1/2013 συνέρχεται εντός των ημερών και η ΟΕΒ.
Η ΟΕΒ θα εξετάσει επίσης το ζήτημα της καταβολής του 13ου μισθού.

Και τα ταμεία συντάξεων των ημικρατικών στο βωμό της κρίσης του κεφαλαίου.

Μετά από θυελλώδεις συζητήσεις, συνελεύσεις και πορείες διαμαρτυρίας οι υπάλληλοι των ημικρατικών οργανισμών, κάτω από την ισχυρή πίεση τόσο μέρους του συνδικαλιστικού κινήματος όσο και από την κυβέρνηση, (η οποία μίλησε ευθέως για στάση πληρωμών) καθώς και τα κοινοβουλευτικά κόμματα, συναίνεσαν ώστε να παραχωρήσουν δάνειο στο κράτος από τα Ταμεία Συντάξεων κατά τον εξής τρόπο: ΑΗΚ - 100 εκατομμύρια ευρώ, ΣΥΤΑ - 100 εκατομμύρια ευρώ υπό προϋποθέσεις και Αρχή Λιμένων 38 εκατομμύρια ευρώ.
Να προσθέσουμε πως, ομάδα υπαλλήλων των ημικρατικών οργανισμών έχουν αποφασίσει να κινηθούν νομικά κατά της κυπριακής δημοκρατίας για την δανειοδότηση από τα Ταμεία Συντάξεων.

Προνομιακά δάνεια ο Ορφανίδης, προνομιακούς όρους ο Δημητριάδης.

Ο διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας κ.Πανίκος Δημητριάδης, με επιστολή του στον πρόεδρο της Κυπριακής Βουλής κ.Γιαννάκη Ομήρου ζήτησε ώστε να εξαιρεθούν οι υπάλληλοι της Κεντρικής Τράπεζας από την νομοθεσία για τις περικοπές μισθών και συντάξεων. Σύμφωνα με τον κ. Δημητριάδη θα πρέπει να γνωμοδοτήσει η ΕΚΤ για το ενδεχόμενο αποκοπών από τους υπαλλήλους της ΚΤ προκειμένου να διαφυλαχθεί η ανεξαρτησία της εθνικής κεντρικής τράπεζας του τόπου.

Στους δρόμους ξανά οι αγρότες.

Διπλή διαμαρτυρία πραγματοποίησαν σήμερα οι αγρότες, τόσο για την μείωση του ευρωπαϊκού κονδυλίου για την αγροτική ανάπτυξη και οικονομία όσο και για τις εκταρικές επιδοτήσεις. Στη διαμαρτυρία έλαβαν μέρος ο Παναγροτικός, η ΕΚΑ και η ΠΕΚ. Οι αγρότες επέδωσαν κοινό ψήφισμα στη μόνιμη αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής δηλώνοντας την αντίθεση τους στη μείωση κατά 17% στον ευρωπαϊκό προϋπολογισμό για την αγροτική πολιτική για τα έτη 2014-2020.

Μετά το τέλος των εκδηλώσεων διαμαρτυρίας ο Παναγροτικός εξέδωσε ανακοίνωση καταγγέλοντας την ΕΚΑ για προσπάθεια εκμετάλλευσης της εκδήλωσης για λόγους κομματικών σκοπιμοτήτων.

Παιδιά ενός κατώτερου θεού στα επιμορφωτικά

2.500 εκπαιδευτικοί των επιμορφωτικών μαθημάτων του Υπουργείου Παιδείας παραμένουν για τρίτο μήνα απλήρωτοι.
Σύμφωνα με ανακοίνωση των συντεχνιών ΣΕΚ και ΠΕΟ, την Τρίτη 18/12 οι εκπαιδευτικοί θα πραγματοποιήσουν εκδήλωση διαμαρτυρίας έξω από το Υπουργείο Παιδείας απαιτώντας την άμεση πληρωμή τους.

Τί γίνεται τελικά με τα επιδόματα των παραπληγικών και των ατόμων με αναπηρίες;

Σάλο προκαλεί στην κοινή γνώμη ο μνημονιακός όρος αποκοπής επιδομάτων και βοηθημάτων από χιλιάδες παιδιά και ενήλικες οι οποίοι πάσχουν από διάφορες μορφές αναπηριών και ως εκ τούτου δυσκολεύονται ή δεν μπορούν καθόλου να εργάζονται, με αποτέλεσμα να εξαρτώνται αποκλειστικά τόσο για την επιβίωση τους

όσο και για την φαρμακευτική τους αγωγή ή την κατ΄όικον φροντίδα τους από το κυβερνητικό επίδομα.

Μετά από σειρά διαβουλεύσεων τόσο με την Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων όπως επίσης την διαμαρτυρία έξω από την Βουλή κατά την ψήφιση των σχετικών νομοσχεδίων την περασμένη βδομάδα, ο Σύνδεσμος της Οργάνωσης Παραπληγικών Κύπρου απηύθυνε ανοικτή επιστολή στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Δημήτρη Χριστόφια με την προτροπή όπως δεν επιτρέψει "το εξευτελισμό αυτής της κοινωνίας εξοικονομώντας ψίχουλα με μειώσεις σε επιδόματα και παροχές που λαμβάνουν άτομα με αναπηρίες, τα οποία λαμβάνουν σαν αντιστάθμισμα του αυξημένου κόστους διαβίωσης που φέρνει στη ζωή τους η αναπηρία". " Θα δώσετε στην Τρόικα τον έλεγχο των οικονομικών μας" προσθέτει, " αλλά δεν πρέπει να δώσετε και την αξιοπρέπεια αυτής της κοινωνίας"

Στο Ανώτατο κατά της κατ΄αρχήν συμφωνίας κυβέρνησης - Τρόικας και οι εκπαιδευτικοί.

Οι εκπαιδευτικές οργανώσεις ΠΟΕΔ, ΟΕΛΜΕΚ και ΟΛΤΕΚ συζήτησαν σήμερα (Δευτέρα 17/12) το ενδεχόμενο προσφυγής στο Ανώτατο Δικαστήριο και ζήτησαν την νομική συμβουλή του δικηγόρου κ. Δημοσθένη Στεφανίδη. Ο κ. Στεφανίδης δεσμεύτηκε να μελετήσει κατά πόσο υπάρχει έδαφος προσφυγής εκ μέρους των εκπαιδευτικών οργανώσεων. Να προσθέσουμε πως σε μια παρόμοια κίνηση έχει προχωρήσει και η ΠΑΣΥΔΥ.

Ρατσιστική πρόταση νόμου από το ΔΗΣΥ και το ΔΗΚΟ (αντί άλλου σχολιασμού....)

Μετά την πρόσφατη πρόταση νόμου που υπέβαλαν οι βουλευτές του ΔΗΣΥ και ΔΗΚΟ (Αβέρωφ Νεοφύτου και Φύτος Κωνσταντίνου) σχετικά με την εισαγωγή δύο νέων κριτηρίων για την παροχή του δικαιώματος στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και σε δημόσιο βοήθημα, που ουσιαστικά θα αποκλείει όλους τους Τουρκοκύπριους και τους πολίτες τρίτων χωρών (πολιτικούς πρόσφυγες και αιτητές ασύλου), δηλώνουμε ξεκάθαρα ότι δεν θα δεχτούμε τα πολιτικά κόμματα που υποστηρίζουν το νόμο αυτό, να συμπεριφέρονται ως υποστηρικτές δικοινοτικών δραστηριοτήτων.

Murat Kanatli

ΔΙΕΘΝΗ

Ρευστότητα στη Μέση Ανατολή

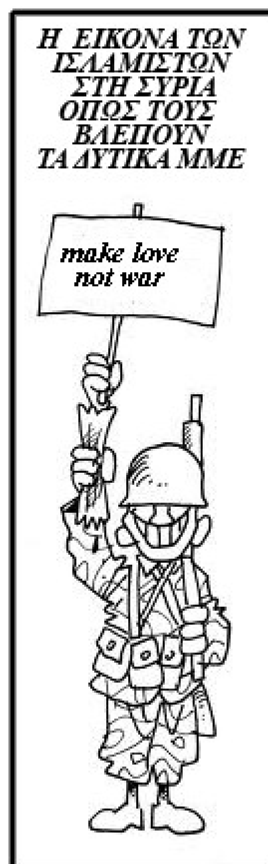
Τα αποτελέσματα του πρώτου γύρου του δημοψηφίσματος στην Αίγυπτο φαίνεται να αποκαλύπτουν μια διχασμένη κοινωνία. Σύμφωνα με τις πρώτες εκτιμήσεις κέρδισε το «ναι» στο ισλαμικό σύνταγμα, αλλά με μειωμένο ποσοστό σε σχέση με το άνω των 70% ποσοστό που είχαν πάρει οι ισλαμιστές στις βουλευτικές: οι πρώτες εκτιμήσεις από τον Αλ Αραμπίγια - το σαουδαραβικό κανάλι - μιλούσαν για περισσότερο από 60%, αλλά μετά οι εκτιμήσεις έπεσαν γύρω στο 56%. Η αντιπολίτευση, πάντως, αμφισβήτησε τα ποσοστά υποδεικνύοντας ότι η Μουσουλμανική Αδελφότητα χρησιμοποιούσε μεθόδους ανάλογους του προηγούμενου καθεστώτος για να εμπεδώσει την εξουσία της.
Η ένταση στην κοινωνία ανέβηκε πάντως κατακόρυφα. Στην Αλεξάνδρεια έγιναν βίαιες αντιπαραθέσεις στους δρόμους.

Η ένταση στην Αίγυπτο φαίνεται να είναι συμπτωματική των ευρύτερων εντάσεων. **Στην Τυνησία** η επέτειος του θανάτου του μικροπωλητή που αυτοπυρπολήθηκε και έγινε σύμβολο της εξέγερσης, προκάλεσε νέες συζητήσεις και έκφραση δυσφορίας. Όταν ο πρόεδρος πήγε να μιλήσει στην πόλη του «πρώτου νεκρού της εξέγερσης» αντιμετώπισε ένα εχθρικό πλήθος.

Λίγο παραδίπλα, **στη Λιβύη είχαμε μια νέα έξαρση της βίας** με τρεις εστίες. Την Κυριακή έγινε επίθεση σε αστυνομικό σταθμό στην Βεγγάζη με τέσσερις νεκρούς. Πιστεύεται ότι η επίθεση σχετιζόταν με τη σύλληψη μερικών ατόμων για την δολοφονία του αστυνομικού διευθυντή της περιοχής πριν λίγες μέρες.
Στην Bani Walid, το άντρο των κανταφικών, ξέσπασαν νέες συγκρούσεις το Σάββατο όταν έγινε απόπειρα να συλληφθεί ένα άτομο από τις δυνάμεις του καθεστώτος των συμμοριών και του ΝΑΤΟ.

Την επομένη, η κυβέρνηση της Τρίπολης κήρυξε σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης την περιοχή στην νότια Λιβύη με δικαιολογία την ένταση και την ροή μεταναστών, λόγω των αντιπαραθέσεων στο Μάλι. Η ανακοίνωση, πάντως, αναφερόταν γενικά σε ανεξέλεγκτους ένοπλους. Μέρος του ζητήματος έχει να κάνει και με φυλετικές αντιπαραθέσεις στην περιοχή, αλλά άμα δει κάποιος την περιοχή που καλύπτει το

«διάταγμα» -φτάνει μέχρι την πόλη Sabha στο κέντρο της χώρας- προφανώς, η ένταση είναι ευρύτερη. Η περιοχή με το Μάλι είναι και η περιοχή όπου διακινούνται και οι κανταφικοί Τουαρέγκ αλλά και άλλοι οι οποίοι έφυγαν από τη χώρα μετά την πτώση της Τρίπολης. http://rt.com/news/libya-south-borders-emergency-164/

Ανατολικότερα **στη Συρία** παίζονται τρία ταυτόχρονα σενάρια. Από τη μια, οι μάχες συνεχίζονται με τα δυτικά ΜΜΕ να προσπαθούν να δημιουργήσουν ένα κλίμα και πάλιν υπέρ των ισλαμιστών ανταρτών. Από την άλλη φαίνεται να κινούνται και διάφορες πρωτοβουλίες στο παρασκήνιο. Και ανεβαίνει και η γεωπολιτική ένταση, καθώς, το Ιράν εξέφρασε τη δυσφορία του για την εγκατάσταση πυραύλων στα σύνορα Συρίας – Τουρκίας.

Στο πολεμικό πεδίο το Euronews προσπαθούσε το σαββατοκύριακο να κατασκευάσει ένα κλίμα επίθεσης των ανταρτών που και πάλι διαφημιζόταν ότι θα έφτανε στο κέντρο της Δαμασκού. Η είδηση χάθηκε την επομένη. Οι μάχες, ωστόσο, συνεχίζονται και έχουν καταγραφεί και μερικές σφαγές αλεβιτων – σε ένα χωριό κοντά στη Χαμα σκοτώθηκαν 250 άτομα. Η αντιπολίτευση προσπάθησε να δικαιολογήσει τη σφαγή που διενέργησαν οι ομάδες των ισλαμιστών με τη δικαιολογία ότι ήταν όλοι σε ένα κτίριο και το ..βομβάρδισε η αεροπορία της κυβέρνησης. Ταυτόχρονα, υπήρχε και η θεωρία ότι ήταν ομαδική αυτοκτονία.

Η Δύση δεν ενδιαφέρθηκε καθόλου. Όπως δεν ενδιαφέρθηκε για ένα βίντεο στο οποίο φαίνεται ο αποκεφαλισμός δυο αιχμάλωτων από τους ισλαμιστές. Στο βίντεο, μάλιστα, φαίνεται να καθοδηγείται ένα παιδί 11-12 χρόνων να κάνει τον πρώτο αποκεφαλισμό. http://angryarab.net/2012/12/16/patrick-cockburn-maybe-the-only-western-journalist-who-is-defying-the-conventional-lack-of-wisdom-on-syria/

Στο πολιτικό πεδίο, αφήνονται να αιωρούνται προσπάθειες για κάποια συμφωνία. Φαίνεται να γίνονται προσπάθειες τουλάχιστον παρασκηνιακά και είναι λογικό να υποθέσει κάποιος ότι στις αλλεπάλληλες συναντήσεις - όπως Πούτιν – Ερτογάν ή την συνάντηση ρώσων και νατοϊκών αξιωματούχων - το συριακό είναι ένα από τα βασικά ζητήματα. Την περασμένη εβδομάδα, ένας ρώσος αξιωματούχος άφησε ανοικτή την πιθανότητα να μην νικήσει τελικά η κυβέρνηση της Συρίας, προκαλώντας ένα σύντομο ενθουσιασμό στη Δύση ότι η Ρωσία θα εγκατέλειπε τη Δαμασκό. Η Μόσχα διέψευσε την επομένη. Αργότερα, ένας σύριος αξιωματούχος δήλωσε παράλληλα ότι καμία πλευρά δεν μπορεί να νικήσει και άρα χρειάζεται και η κυβέρνηση «νέους εταίρους» [new partners]. Αυτές οι επιφανειακές δηλώσεις μάλλον δείχνουν και υπόγειες συζητήσεις.

Η Δύση φαίνεται να ταυτίζεται, άβολα όμως, με τους ισλαμιστές λόγω των πιέσεων των εμιράτων. Προσπαθεί, πάντως, να κρατήσει κάποιες αποστάσεις από την συριακή Αλ Κάιντα, καθώς η παρουσία της με τις βομβιστικές επιθέσεις και τα βίντεο εκτελέσεων είναι ανάλογη με την αντίστοιχη οργάνωση στο Ιράκ. Την περασμένη εβδομάδα, οι ΗΠΑ βρέθηκαν σε άβολη θέση, καθώς προσπάθησαν να διαχωρίσουν τις άλλες ένοπλες ομάδες από την Al Nusra, μια ένοπλη οργάνωση, η οποία ταυτίζεται με την Αλ Κάιντα. Η βιομηχανία των ισλαμικών βίντεο ανέβασε εικόνες από εκδηλώσεις ισλαμιστών στη Συρία που ζητωκραύγαζαν για την οργάνωση και καταδίκαζαν τη Δύση. Προφανώς θα έχουν και την ενίσχυση των εμιράτων τουλάχιστον σε αυτό το στάδιο.

Το συριακό, ωστόσο, προκαλεί ευρύτερη ένταση: το Ιράν ενοχλήθηκε από τη στάθμευση των δυτικών πύραυλων στα σύνορα με τη Συρία και μετά από φραστικές επιθέσεις ανακοινώθηκε ότι η επίσκεψη Αχμαντινετζάντ θα αναβαλλόταν.
Σε αυτό το πλαίσιο. απομόνωσης η Τουρκία κάνει νέα στροφή προς το Ισραήλ. Σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες γίνονται νέες συζητήσεις για την εξομάλυνση των σχέσεων των δυο χωρών. Έτσι και αλλιώς, οι οικονομικές σχέσεις δεν φαίνεται να υποχωρούν. Σύμφωνα με στοιχεία που δημοσιεύτηκαν τον Δεκέμβριο η Τουρκία είναι ο τέταρτος σε μέγεθος εξαγωγέας προς το Ισραήλ.

http://www.almanar.com.lb/english/adetails.php?eid=77206&cid=31&fromval=1&frid=31&seccatid=91&s1=1

Το Ευρωπαϊκό τραπεζιτικό κεφάλαιο ανάμεσα στις αποκαλύψεις και τη ρύθμιση: τα σκάνδαλα συμβαίνουν και στις «καλύτερες οικογένειες»

Στην Ευρώπη συνεχίστηκαν οι διαδηλώσεις: στην Ισπανία έγιναν διαδηλώσεις ενάντια στις περικοπές στην Υγεία και την Παιδεία, ενώ στην Πορτογαλία έγινε μεγάλη πορεία ενάντια στον νέο προϋπολογισμό λιτότητας – και εκεί η ελπίδα φαίνεται να βρίσκεται προς το παρόν σε αμφισβήτηση των περικοπών στο Ανώτατο Δικαστήριο.

Παράλληλα με τις κινητοποιήσεις, ωστόσο, το ζήτημα των τραπεζών συνεχίζει να απλώνεται στην Ευρώπη. Μέχρι και ο Economist αναγνωρίζει πια το πρόβλημα – και της δυνατότητας έλεγχου του μεγέθους των τραπεζών και ιδιαίτερα αντιμετώπισης των αναπόφευκτων προβλημάτων από τις ζημιές και τις χρεοκοπίες τους. Και φυσικά, αφήνει ανοικτό το σκηνικό για νέες μορφές δανεισμού που θυμίζουν και παλιά τοκογλυφία.

Στο Ευρωπαϊκό θεσμικό επίπεδο, υπήρξαν δυο ενδιαφέρουσες κινήσεις: Η μια ήταν η κίνηση για την εγκαθίδρυση ενιαίου ευρωπαϊκού μηχανισμού εποπτείας των τραπεζών – μια αρμόζουσα επιτυχία της κυπριακής προεδρίας - και η διερεύνηση των σκανδάλων της γερμανικής τράπεζας Deutsche Bank. Τα προβλήματα μπορεί να

είναι παρόμοια με άλλων χωρών, αλλα για να κινηθεί η γερμανική δικαιοσύνη, προφανώς, έχει να αντιμετωπίσει και μια ανάλογη δυσφορία. Ήδη, η ύφεση πλησιάζει και τη Γερμανία. Ήδη το ζήτημα των καταθέσεων στη Γερμανία έχει γίνει θέμα και η συζήτηση για τη φορολόγηση του πλούτου απλώνεται και εκεί. Μια προσπάθεια της Μέρκελ να περάσει μειώσεις φόρων προσέκρουσε στην πλειοψηφία των Σοσιαλδημοκρατών και Πράσινων στην Άνω Βουλή, η οποία αρνήθηκε να αποδεχθεί, αν δεν αυξηθούν οι φόροι στους πλουσίους, για να καλυφθούν οι ανάγκες των τοπικών κυβερνήσεων.

Φυσικά, το κεφάλαιο, όπως έδειξε και το επεισόδιο με τον γάλλο ηθοποιό Ζ. Ντεπαρντιέ, ψάχνει, επίσης, τρόπους αποφυγής της φορολογίας.

Τα σκάνδαλα των τραπεζών δεν έχουν πατρίδα: Deutsche Bank

Στις 14/12 γερμανικό δικαστήριο, μετά την καταδίκη της Deutsche Bank να πληρώσει αποζημιώσεις για υπευθυνότητα στη χρεοκοπία του οίκου ΜΜΕ Kirch, πρότρεψε τα μέρη να προβούν σε διαδικασία διαμεσολάβησης για τον ορισμό του ποσού αποζημίωσης, με το δικηγόρο του οίκου να στοχεύει σε πάνω από 700 εκατομμύρια ευρώ.

Φαίνεται, όμως, ότι το ζήτημα λαμβάνει διαστάσεις, καθώς διαπιστώθηκαν και παρατυπίες στην πορεία της διαδικασίας: υπάλληλοι της Deutsche Bank λ.χ. φέρονται να διέγραψαν αρχεία, τα οποία είχαν ζητηθεί για τη διερεύνηση της τράπεζας για απάτη. Προφανώς, ο κ. Ορφανίδης δεν θα είχε τέτοια απαλή μεταχείριση αν ήταν στην Γερμανία και αρνείτο να παραδώσει τους σκληρούς δίσκους του υπηρεσιακού υπολογιστή του. Ο Εισαγγελέας της Φρανκφούρτης σε δήλωσή του ανέφερε ότι πιθανόν η τράπεζα να κατακρατεί στοιχεία, τα οποία συμβάλλουν στην εξιχνίαση της υπόθεσης για πωλήσεις δικαιωμάτων εκπομπών αερίων από επιχειρήσεις (ή «μύλους του ΦΠΑ», λόγω του ότι η αγορά δεν περιλαμβάνει την καταβολή ΦΠΑ, με αποτέλεσμα την επαναπώληση, αλλά και το κέρδος εκατομμυρίων), αφού φαίνεται να διαγράφηκαν περίπου 20,000 ηλεκτρονικά μηνύματα. Τέσσερις υπάλληλοι της τράπεζας κρατήθηκαν, ενώ άλλοι 25 διερευνώνται από την Εισαγγελία περιλαμβανομένου και του Ανώτερου Οικονομικού Διευθυντή για φοροδιαφυγή πολλών εκατομμυρίων, ξέπλυμα χρήματος, παρεμπόδιση της δικαιοσύνης και άλλες κατηγορίες.

Στην υπόθεση για τις πωλήσεις δικαιωμάτων εκπομπών αερίων από επιχειρήσεις, φαίνεται να εμπλέκεται και η Ελλάδα, αφού είχε ανατεθεί στη συγκεκριμένη εταιρεία η επαναγορά ομολόγων ύψους 11,7 εκατομμυρίων ευρώ. Επίσης, σε μυστική έκθεσή

της αποτίμησε τα κοιτάσματα πετρελαίου και φυσικού αερίου στη θαλάσσια περιοχή Κρήτης στα 427 δις ευρώ. Συγκεκριμένα, αναφέρεται στο Newpost.gr (http://newpost.gr/post/176127/i-amartoli-Deutsche-Bank-aplonei-to-xeri-tis-stin-elliniki-oikonomia/)

> ***"Η γερμανική τράπεζα μιλά για κέρδος 214 δισ. για τη χώρα μας, σε περίπτωσης που υλοποιηθεί η πρόβλεψη, κάνοντας για πρώτη φορά σύνδεση του δημοσιονομικού χρέους (εξέδωσε έκθεση για τη βιωσιμότητα το Νοέμβριο) με το κομμάτι του ορυκτού πλούτου, με ό,τι συνεπάγεται αυτό. Μία υπερχρεωμένη χώρα, η οποία, μέσω επιβαλλόμενων πολιτικών*** *λιτότητας,* ***είναι*** *στο «χέρι» των πιστωτών της,* ***αποτελεί θαυμάσια «επενδυτική» ευκαιρία εάν διαθέτει φυσικούς πόρους"***

Και μια αρμόζουσα επιτυχία της Κυπριακής Προεδρίας: Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Εποπτείας των Τραπεζών (SSM – Single Supervisory Mechanism)

Για μια χώρα που ρίχθηκε στην κρίση λόγω των τραπεζών, το ότι επί προεδρίας της έγινε ένα αποφασιστικό βήμα για θεσμική ενοποίηση του έλεγχου των τραπεζών, ήταν και μια περίπτωση συμβολικής δικαιοσύνης. Την περασμένη Πέμπτη, οι Υπουργοί Οικονομικών της Ευρώπης πέτυχαν συμφωνία για τη δημιουργία ενιαίου μηχανισμού εποπτείας των τραπεζών στην ευρωζώνη, ένας στόχος που προϋπήρχε ως μέσο επίτευξης της τραπεζιτικής ένωσης. Η συμφωνία χαρακτηρίστηκε ως «ιστορική», αφού πλέον η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα θα επιβλέπει περίπου 200 από τους μεγαλύτερους τραπεζικούς οργανισμούς στην Ευρώπη και θεωρείται ότι η δημιουργία του μηχανισμού θα δώσει νέα πνοή και εμπιστοσύνη στο τραπεζικό τομέα σε ολόκληρη την ευρωζώνη. Απέχουν από την ένταξη στο συγκεκριμένο μηχανισμό οι εφτά χώρες μέλη, οι οποίες δεν συμμετέχουν στην ευρωζώνη ούτε και η Τσεχική Δημοκρατία και η Σουηδία και φυσικά η Βρεττανία

Ο νέος μηχανισμός, ο οποίος θα έχει ως έδρα την Φρανκφούρτη, θα τεθεί σε λειτουργία ως πρώτο στάδιο εντός του 2013, οπόταν και θα ακολουθήσουν και σχετικές νομικές ρυθμίσεις. Υπό την εποπτεία του θα τεθούν τράπεζες με οικονομικό εκτόπισμα 30 δις ευρώ και μέχρι 3 σε κάθε κράτος μέλος θα εποπτεύονται απευθείας, ενώ θα καταβληθεί προσπάθεια ώστε να «επανέλθουν» τράπεζες που διέφυγαν της εθνικής εποπτείας.

Αυτή είναι ίσως και μια από τις πιο σημαντικές προσπάθειες για ευρωπαϊκή θεσμική ενοποίηση, η οποία να προχωρεί πέρα από τα υπάρχοντα δεδομένα πριν την κρίση. Βέβαια, το πόσο θα προχωρήσει η όλη προσπάθεια και τι θα γίνει με το καθεστώς της ευρωπαϊκής κεντρικής τράπεζας, είναι θέματα τα οποία αργά η γρήγορα θα

αναδυθούν. Διότι το πρόβλημα των τραπεζών είναι ευρύτερο. Και όπως φαίνεται και από την υπόθεση της Deutsch Bank τα σκάνδαλα στα υπόγεια των τραπεζών δεν είναι συμπτώματα μόνο των «μικρών» όπως η Κύπρος και η Ιρλανδία, αλλα συμβαίνουν και στις «καλύτερες οικογένειες».

Όταν η Ρωσία ανοίγει και πάλι τα φτερά της Μεγάλης Δύναμης περιφερειακά και παγκόσμια

Μετά από μια περίοδο απουσίας, ο Πούτιν επανήλθε στις δημόσιες εμφανίσεις και δίνει τον τόνο των διεκδικήσεων της Ρωσίας σαν Μεγάλης Δύναμης που επιστρέφει; φαίνεται να διεκδικεί ένα ευρύτερο ρόλο στην Ευρωασία, στην περιοχή νότια του Καυκάσου, αλλά και σε σχέση με την Ευρώπη. Οι κινήσεις του Πούτιν τις τελευταίες 10 μέρες ήταν εκφραστικές:

Με Τουρκία: Σχέση ζέστη-κρύο

Όταν η Τουρκία ζήτησε νατοϊκούς πυραύλους patriot, ώστε να αναπτύξει αντιαεροπορικά συστήματα στην τουρκοσυριακή μεθόριο, η κίνηση προκάλεσε την έντονη αντίδραση της Ρωσίας και λίγο αργότερα, ο Πούτιν πραγματοποίησε επίσκεψη εργασίας στη χώρα του Ερτογάν. Η επίσκεψη προσέλκυσε τα διεθνή βλέμματα για να διαπιστωθεί αν η όξυνση των σχέσεων των δύο χωρών που εντάθηκε και με τη στάση της Τουρκίας απέναντι στη Συρία και την αργοπορία που παρατηρείται για τις ενεργειακές και εξοπλιστικές συμφωνίες μεταξύ τους, μπορούσε να εξομαλυνθεί λόγω της καλής διαπροσωπικής επικοινωνίας των δύο αρχηγών κρατών. Από την κοινή διάσκεψη μετά τη συνάντηση των δύο αντρών, διαφάνηκε ότι το χάσμα παραμένει, όπως και η διχογνωμία όσον αφορά στην προσέγγιση του συριακού, παρόλο ότι υπογράφηκαν 11 συμφωνίες μεταξύ τους.

Με Βρυξέλλες: η Ρωσία ως εκπρόσωπος της Ευρωασίας

Την ίδια χρονική περίοδο, ο Πούτιν σύμφωνα με πηγές του EurActiv[15] θα εκπροσωπήσει την Ευρασιατική Ένωση στη Σύνοδο Κορυφής ΕΕ-Ρωσίας, σε στιγμή που συζητείται το θέμα των προϋποθέσεων για την υπογραφή μιας βασικής συνθήκης μεταξύ των δύο μερών, ενώ ο Πρόεδρος της Κομισόν και ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλιου δήλωσαν ότι δεν έχουν την εντολή για διαπραγματεύσεις όσον αφορά σε Κοινό Οικονομικό Χώρο, όπως φέρεται να επιθυμεί η Ρωσία.

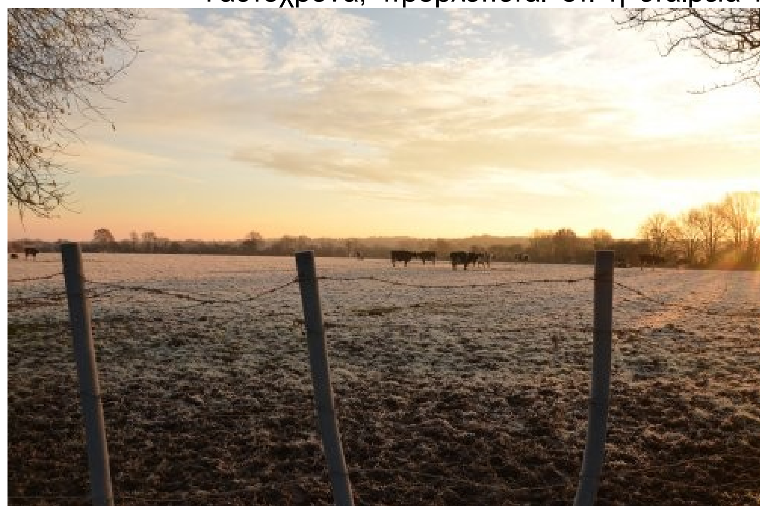
[15] http://www.newsnow.gr/article/295660/stis-vryxelles-o-Putin-os-ekprosopos-tis-evrasiatikis-enosis.html

Με Ευρώπη και Βαλκάνια: οι αγωγοί

Ο αγωγός φαίνεται να αλλάζει, επίσης, διαδρομή για στρατηγικούς λόγους ώστε να φθάσει στην Ιταλία, διαμέσου της Ελλάδας και όχι μέσω Αυστρίας, η οποία αντικαταστάθηκε με τη Σλοβενία. Ο λόγος αλλαγής της πορείας του αγωγού έγκειται στη μείωση ρίσκων και στη διατήρηση αποθεμάτων, αλλά και τη μείωση στη ζήτηση και του όγκου παραγωγής φυσικού αερίου και την απρόσκοπτη πρόσβαση στην ευρωπαϊκή αγορά. Η Gazprom υπέγραψε και συμφωνία με βουλγαρικό ενεργειακό όμιλο, για το τμήμα του αγωγού που θα διέρχεται της Βουλγαρίας, προβλέποντας ότι η χώρα θα λαμβάνει απευθείας ρωσικό φυσικό αέριο εντός του Ιανουαρίου 2013, με έκπτωση 20%, κάτι το οποίο διευρύνει την κατανάλωση φυσικού αερίου στη χώρα.

Με την κατασκευή του αγωγού South Stream, θεωρείται ότι η Gazprom θα εχει 100% αύξηση του μεριδίου στις εταιρείες εμπορίας και αποθήκευσης φυσικού αερίου στις οποίες περιλαμβάνονται θυγατρικές της Gazprom, με την τελευταία να γίνεται «ο μοναδικός ιδιοκτήτης τριών ευρωπαϊκών εταιρειών εμπορίας υδρογονανθράκων». Ταυτόχρονα, προβλέπεται ότι η εταιρεία κολοσσός θα έχει και πρόσβαση για την

ια τη

ΟΓΙ

μικ

υπάρ

δεν "φυτρώνει" εκεί που δεν την "σπέρνουν", έτ

μόνο που προσπαθούν να κάνουν οι άντρες με τα μπλε, είναι διάφορα μπλοκα για να παρεμποδίσουν το κόσμο από το να μεταφέρει υλικά κατασκευής, εργαλεία και τρόφιμα στην ZAD. Φυσικά, αυτό είναι μάταιο. Η περιοχή είναι τόσο μεγάλη, οι δρόμοι που οδηγούν εκεί αρκετοί, έτσι χάρις στην πολύ καλή ενημέρωση, μέσω του ιστοχώρου αλλά και ραδιοφώνου που διατηρούν οι ακτιβιστές στην περιοχή, η πρόσβαση είναι δεν είναι δύσκολη. Μέχρι πότε θα υπάρχει αυτό το πνεύμα, είναι άγνωστο. Για την ώρα, αυτό βολεύει αρκετά τους ακτιβιστές αφού μπορούν ανενόχλητοι να κτίζουν τα σπίτια και να απολαμβάνουν στο έπακρο την γαλήνη που τους προσφέρει η περιοχή.

Μιας και το επιτρέπουν οι συνθήκες την τελευταία βδομάδα η κίνηση ήταν λίγο μεγαλύτερη στην περιοχή έτσι διοργανώθηκαν και διάφορες μικρές εκδηλώσεις. Συγκεκριμένα, μια συναυλία, μια προβολή ταινίας και αρκετές συζητήσεις γύρω από τον σεξισμό, την ομοφοβία. Στο ράδιο υπήρχαν εκπομπές με θέμα τους χορτοφά

Για την
περιοχή
μακριά
δυνάμεω
οπότε
έφοδος

Και αφού όλα παν ρολόι, το χιούμορ καλά κρατεί

Για τους στρατιώτες που έπεσαν στην Notre-Dame-Des-Landes(δηλαδή στην ZAD)
Αναγνωρισμένοι από την Vinci

Ιντερνετικα: Anonymous Project Mayhem

Οι anonymous ξεκίνησαν μια νέα εκστρατεία με την επωνυμία «project Mayhem»**.** Σύμφωνα με την ανακοίνωση τους «κατά την διάρκεια των ημερών 12/12/2012 μέχρι και τις 21/12/2012» θα γίνει μια μαζική δημοσιοποίηση «εταιρικών, οικονομικών, στρατιωτικών και κυβερνητικών εγγράφων, τα οποία εξασφαλίστηκαν μυστικά από εκατομμύρια ευσυνείδητους πολίτες , κρακτες και ακτιβιστες.»
Η ελπίδα τους φαίνεται να εστιάζει στην κατάρρευση του τραπεζιτικού συστήματος μέσα από ένα μαζικό bank run "Το παγκόσμιο σύστημα οικονομίας θα εισέλθει στο τελευταίο στάδιο κατάρρευσης. Οι άνθρωποι πλέον απαλλαγμένοι από τον φόβο της χρεοκοπίας, αποβάλλοντας την εμπιστοσύνη στα χρήματα, θα αποσύρουν όλες τις καταθέσεις τους από τους τραπεζιτικούς λογαριασμούς».
Ακούγεται σαν η ευχή των Μάγια.

Οι ομάδες των anonymous είναι αισιόδοξοι πάντως – αφού παρατηρούν ότι το σύστημα έχει αρχίσει να τους φοβάται προδιαγράφουν ένα σημείο εξελικτικής ελπίδας:

«Τέσσερα δισεκατομμύρια χρόνια εξέλιξης κωδικοποιημένης στο DNA μας. Όλα αυτά τα χρόνια μας έφεραν ως εδώ. Ένα σημείο κλειδί για την μετέπειτα πορεία μας. Μια εποχή που το φως φέρνει ελπίδα στα πιο σκοτεινά πράγματα. Είμαστε απόλυτα ελεύθεροι. Δεν υπάρχουν πλέον άρχοντες, αρχηγοί, ελίτ. Η ώρα να πάρουμε τον έλεγχο της πραγματικότητας είναι τώρα.»

Και αφού διακηρύσσουν την κοινή μοίρα όλων των ανθρώπων και των ειδών ζωής στην γη κάνουν μια επίκληση στο μέλλον:

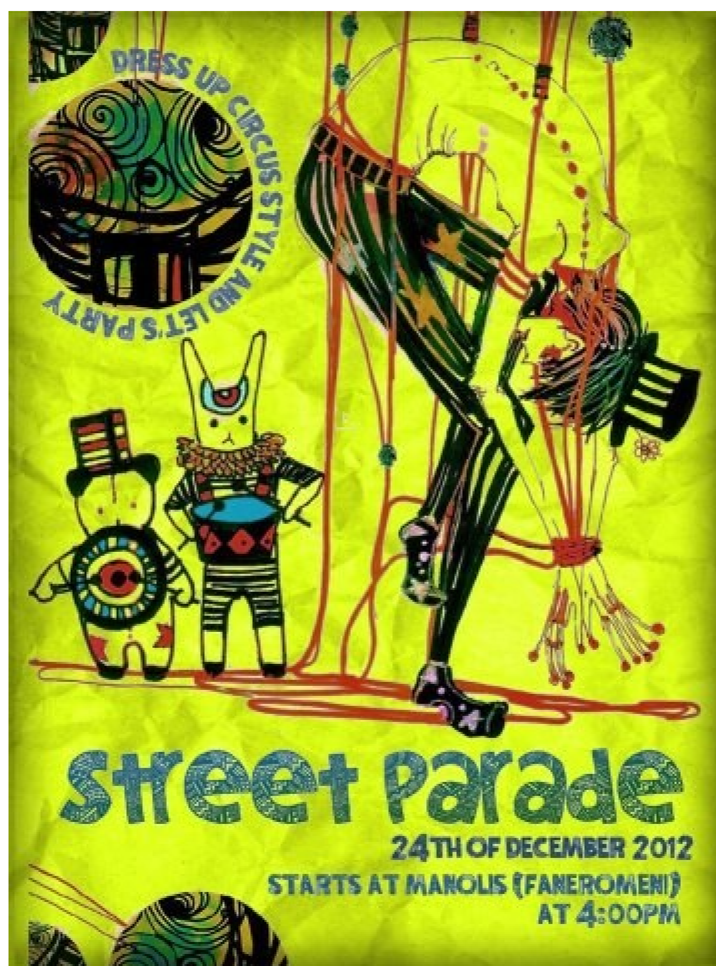
«Πίσω από τα σύννεφα, υπάρχει ο ήλιος, είμαστε ο ήλιος, είμαστε οι Anonymous… Μόλις έχετε δεχθεί τον ιό Project Mayhem. Αυτό ο ιός μπορεί εύκολα να μεταδοθεί με μια απλή σκέψη με μια απλή λέξη. Αυτός ο ιός είναι ένας για δύναμη, αγάπη, luzl. Οι παρενέργειες? Απόβαλε τον φόβο. Αυτό το όπλο μαζικής προσέλκυσης έχει «θύματα» ήδη αρκετές χιλιάδες και ο αριθμός μεγαλώνει. Μην ξεχνάς ότι δεν φαίνεται τίποτα στην κάμπια που να δείχνει ότι θα μετατραπεί σε πεταλούδα.

Για την παρακολούθηση των εξελίξεων στις 21 Δεκεμβρίου υπάρχει η ακόλουθη σελίδα:

Facebook: https://www.facebook.com/OffiziellAnonymousPage

https://www. Facebook.com/pages/Anonyops/1193285014930033?fref=ts

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Σπόντες

- **«Εν αντρεπούμαστεν λέω εγώ...».** Η ατάκα του Γ. Εισαγγελέα για τα καμώματα μερικών στο θέμα του δανεισμού του Δημόσιου, θα έπρεπε λογικά να είναι τίτλος είδησης. Θάφτηκε όμως. Γιατί ίσως αποκάλυπτε την υστερία που καλλιεργήθηκε και οδηγούσε μερικούς να αμφισβητούν δημόσια τα ομόλογα της χώρας τους – της πολιτείας στην οποία βασίζεται η οικονομία και οι τράπεζες για διάσωση. Ήταν μια θλιβερή στιγμή όντως. Και ο Φιλελεύθερος την επομένη είχε σαν πρωτοσέλιδη είδηση την ατάκα του Ν. Παπαδόπουλου ότι οι συντάξεις θα πληρωθούν από ταμεία πρόνοιας εργαζομένων. Και από πού νόμιζε μέχρι τώρα ότι γίνονται οι διεθνείς δανεισμοί ο κ. Παπαδόπουλος; Δεν το ήξερε ότι κάθε κράτος έχει δημόσιο χρέος το οποίο συχνά δανείζεται από εσωτερικά η εξωτερικά «ταμεία πρόνοιας εργαζόμενων»; Η δεν ξέρει που έχει δώσει 1.8 δις το Δημόσιο για να σώσει μια τράπεζα; Ξέχασε ποιους εξυπηρετεί το δικηγορικό του γραφείο;
- **Ο φτηνός ρατσισμός της προεκλογικής εκστρατείας μερικών**. Οι Τ/Κ γενικά «εκτίμησαν δεόντως» τον Ν. Αναστασιάδη και την ΔΗΣΥ-ΔΗΚΟϊκή

πρόταση για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Το Κόμμα Ενωμένη Κύπρος και το κόμμα Νέα Κύπρος εξέδωσαν σχετικές ανακοινώσεις και έκαναν δηλώσεις καθόλου υποστηρικτικές και όχι άδικα. Αυτοί είναι οι άνθρωποι, που θα διαπραγματευτούν δίκαιη και βιώσιμη λύση για το κυπριακό. Όσο για τους μετανάστες; Ποιός να τους εκπροσωπήσει και πώς να ακουστεί η φωνή τους;

- **Οι συνέπειες και το ψέμα ως δημόσια ζητήματα.** Το προβλημα δεν είναι ο ρατσισμός η μόνο αυτό. Όταν γίνονται τέτοιες κινήσεις και το υπονοούμενο είναι ότι «ψάχνουμε για ψήφους και μην το παίρνετε σοβαρά» τότε προφανώς μερικοί δεν έχουν καταλάβει τίποτα από την ιστορία. Απλώς κατασκευάζουν συνέπειες που όταν εμφανιστούν θα τους βρουν και πάλι αχαπαρους. Όπως και πριν. Και το 1974 και το 2004. Και πάλι θα λένε mea culpa. Είναι όμως και το ψέμα ένα ζήτημα που αργά ή γρήγορα θα εμφανιστεί στο δημόσιο λόγο.

- **Κάποια διαφοροποίηση υπήρξε από μερικούς φιλελεύθερους**: Ο Πολίτης σε αντίθεση με την Αλήθεια κράτησε αποστάσεις. Έστω και σαν φύλο συκης, κάτι είναι και αυτό. Για την Ιστορία.

- **Η Δικαστική απόφαση για το θέμα της οικογένειας Πάλμα** αποτελεί μια από τις πιο σημαντικές αποφάσεις των τελευταίων χρόνων. «Το τραγικό είναι ότι η Δημοκρατία είναι τόσο ένοχη όσο και η Τουρκία» αποφάνθηκε το δικαστήριο. Η ευθύνη η οποία καταλογίζεται στο κράτος για το ότι δεν φρόντισε να πληροφορήσει την οικογένεια για το ότι ο κ. Παλμας ήταν νεκρός και αντίθετα τον χρησιμοποιούσε (και αυτόν και τον πόνο της οικογένειας) για να αντλεί πολιτική υπεράξια για το κυπριακό, είναι σημαντική. Και για το συγκεκριμένο και για την ευρύτερη μορφή της άντλησης πολιτικής υπεράξιας από νεκρούς – ένα μακάβριο επάγγελμα στο οποίο ειδικεύονται οι γνωστοί … Για το ιστορικό της υπόθεσης και την σημασία της υπάρχει εκτενής αναφορά στην Καθημερινή από τον Α. Παράσχο.[σελ. 10]

- **Ακόμα μια συνειδητοποίηση για τις ευθύνες των τραπεζών – αργή μεν αλλά έστω και έτσι.** Ο Σ. Χριστοδούλου υπήρξε ένας από τους πρωτοπόρους του κυπριακού lifestyle. Και σαν τρόπος γραφής το ύφος του υπήρξε ένα είδος υποδειγματικής καινοτομίας για τα κυπριακά δημοσιογραφικά δεδομένα. Κάποτε όμως. Τον τελευταίο καιρό στον Φιλελεύθερο της Κυριακής φαίνεται να αναπαράγει απλά με ελαφρές

διαφοροποιήσεις την επίσημη θέση της αρχισυνταξίας και των σκιτσογράφων της. Το τελευταίο του ενδιαφέρον σχόλιο λ.χ. ήταν μια σπόντα πριν μήνες για τον Ν. Παπαδόπουλο. Οπότε η αναγνώριση και από τον κ. Χριστοδούλου του προβλήματος των τραπεζών, είναι μια κάποια πρόοδος αν επανέλθει και η έμπνευση κάποτε. Βέβαια το κείμενο, τελικά καταλήγει στο πάμε παρακάτω, λες και τα σκάνδαλα των τραπεζών έγιναν στην Αλάσκα, αλλα έχει και η καταγραφή της άξια της [το κείμενο προσπαθούσε να διαπραγματευτεί το «σενάριο» να ήταν η κ. Γιωρκάτζη, η γ. ελέγκτρια, πρόεδρος κλπ]: *"Είναι άλλωστε χαρακτηριστικό ότι ακόμα κι αν καταφέρναμε το κράτος να λειτουργεί υποδειγματικά, με μηδενικό δημοσιονομικό έλλειμμα, αυτή τη στιγμή θα έπρεπε να διαχειριστούμε την ανάγκη δανεισμού 16 δισεκατομμυρίων ευρώ! Ακόμα δηλαδή κι αν ένα μαγικό χέρι εφάρμοζε τις προτάσεις Γιωρκάτζη, κάνοντας όλες τις διορθωτικές κινήσεις, το μόνο που θα καταφέρναμε θα ήταν μια τρύπα στο νερό. Η θλιβερή πραγματικότητα είναι πως μετά το περιβόητο μεταπολεμικό οικονομικό θαύμα οικοδομήσαμε μια κοινωνία σε σαθρά θεμέλια. Κι έτσι φτάσαμε σήμερα τελείως ανέτοιμοι να διαπιστώνουμε αμήχανα ότι οι χρηματοοικονομικοί γίγαντες που λατρέψαμε σαν Θεούς έχουν πήλινα πόδια. Ο μύθος της ευημερούσας Κύπρου με το υψηλό βιοτικό επίπεδο αποδείχτηκε μια επίπλαστη πραγματικότητα ντοπαρισμένη με δανεικά*." Βέβαια τα δανεικά που θέλουμε μέχρι στιγμής είναι γύρω στα 10 δις – τα 6 δις είναι απλά ανανέωση και δεν είναι ότι «ζούμε με δανεικά». Έτσι ζουν και στις καλύτερες «ευρωπαϊκές οικογένειες». Εκείνοι όμως δεν θέλουν το μισό ΑΕΠ για τις ζημιές των τραπεζών. Οποτε μπορεί να χρειάζεται και μια έρευνα στον στάβλο του Αυγεία. Κάποτε δεν θα είχε ενδοιασμούς να το πει.

- **Φαντάστηκες κ. Ομήρου να μεταφράσουν στην Ευρώπη τί λες στην Κύπρο;** Ο Όμηρου σε μια τηλεοπτική συζήτηση είπε ότι οι τράπεζες έχουν 50% ευθύνη για την κρίση και το άλλο μισό η κυβέρνηση. Στο τοπικό εσωτερικό κύκλωμα κ. Γιαννάκη μπορεί να λες τέτοιες αντιφάσεις. Αλλά φαντάστηκες να πας καμια φορά στην Ευρώπη και να σε ακούσουν οι σοσιαλιστές/σοσιαλδημοκράτες ότι σε μια κλασική περίπτωση τραπεζικής κρίσης να κατηγορείς και το κράτος ότι δεν επέβαλε μόνο του λιτότητα; Εδώ η Αντιγόνη κατάλαβε και εσύ ακόμα ψάχνεις δικαιολογίες; Για ποιους άραγε;

- **«Ούτε Θεός ούτε Αφέντης»** ήταν το κλασικό αναρχικό σύνθημα στην Ισπανία πριν το 1936. Στην Κύπρο η παραλλαγή του μπορεί να είναι και

εφαρμόσιμη σε όσους αρνούνται τα έθνη και τις θρησκείες τους. Μια ιστορική μορφή της τουρκοκυπριακής κοινότητας πέθανε πρόσφατα και άφησε την ίδια κληρονομιά για την ταφή του όπως ο Πλουτης Σερβας: *"Δεν θέλω ούτε Παπά, ούτε Χότζια στην κηδεία μου. Δεν επιθυμώ ούτε την τουρκική, ούτε την ελληνική σημαία στο φέρετρο μου. Θέλω να με τυλίξετε με τη σημαία της συντεχνίας μας και μόνο, χωρίς θρησκευτικές δοξασίες. Θέλω να ρίξετε την τέφρα μου στη Μεσόγειο, τη θάλασσα της Κύπρου"*. **Αρίφ Χασάν Ταχσίν -** *"Όσοι περπατούν στον ίδιο δρόμο, δεν μπορούν να φτάσουν σε διαφορετικό τόπο"*.

- **Θα του ξεφυγει καμία μέρα και θα το πει – ότι θέλει να κοπεί και ο 13ος. Ο δικηγόρος της Λαϊκής έχει και άποψη για τις ανάγκες των ταμείων του κράτους.** Όταν βγήκε ο Ν. Παπαδόπουλος να κάνει δήλωση για την συζήτηση με τους ημικρατικούς για παροχή δανείων προς την κυβέρνηση, σχεδόν του ξέφυγε: ξεκίνησε να πει το ποίημα της κριτικής και ξαφνικά, η γλώσσα του βρήκε μπροστά της τον 13Ο Μισθό. Όποτε άρχισε να λέει ότι η κυβέρνηση πανηγύριζε ότι τον διέσωσε, ενώ δεν ρώτησε τους ημικρατικούς… Έμοιαζε έτοιμη να του ξεφύγει η γκάφα και να μας ξαναπεί, όπως το 2011, ότι πρέπει να κοπεί ο 13ος μισθός. Συγκρατήθηκε, αλλά έχει τόσο μένος με το 13ο μισθό οποτε μπορει να του ξεφύγει πάλι. Όποτε, ας τον έχει από κοντά το επιτελείο Λιλλήκα. Διότι, σαν επιτελειο, έχει ήδη μια γκάφα στην πλάτη του με την δήλωση του Παπαδάκη ότι το μνημόνιο έπρεπε να υπογραφεί πιο πριν – με τους ανάλογους όρους. Πάντως, ο κ. Ν. Παπαδόπουλος θα πρέπει να θυμάται ότι για να σωθεί η τράπεζα που τον πληρώνει ως δικηγόρο, το Δημόσιο ξόδεψε το λιγοτερο 1.8 δις, και είναι πολύ πιθανό αν γινόταν στάση πληρωμών να μην πληρώνονται γραμμάτια των τραπεζών. Ίσως αυτό να το κατάλαβε. **Να τα επιστρέψετε κ. Παπαδόπουλε όσα χρωστάτε, εσείς και η τράπεζα σας. Μπορείτε; Τα υπόλοιπα είναι κωμικές υπεκφυγές.**
- **Μην αγχώνεστε – απλά προσπαθούν να μας εκβιάσουν. Είχαν και οι αμερικανοί ανάλογη αντιπαράθεση. Αλλά τουλάχιστον εκεί δεν ήταν πουλημένα όλα τα ΜΜΕ στις τράπεζες.** Πάντως, δεν ήταν καινοτομία η αντιπαράθεση – οι ρεπουμπλικάνοι είχαν προσπαθήσει να εκβιάσουν κάπως έτσι τον Κλίντον, αλλά τελικά βρέθηκαν εκείνοι εκτεθειμένοι. Οπότε, έτσι ρίσκα ίσως να μην είναι σοφό να τα τραβά η αντιπολίτευση. Εκτός, βέβαια, αν θέλει να δει τους χρηματοδότες της στις τράπεζες να τα χάνουν όλα σε μια ακόμα γκάφα ολκής. Είναι αρκετά ανίκανοι και το έχουν αποδείξει ήδη.

Επιλογές από τα Blogs

1. Σχέδιο της Ε.Ε για αγοραία εκπαίδευση
http://aristeroblog.gr/node/1239

2. Περιοδικό "Ανυπόταχτος Μαθητής**"**
http://anypotaxtos-mathitis.gr/

3. Η νέα ακροδεξιά συναίνεση: Από τον σοβινισμό της ευημερίας στον ρατσισμό/σοβινισμό της κρίσης
http://thetrim1.blogspot.com/2012/12/blog-post_16.html

4. Αναζήτηση της βάσης για Κοινό Αγώνα και η Κοινή μας Μοίρα
http://koinipatridaortakvatan.blogspot.com/

5. Nicosia Street Parade 24 -12 – 2012

http://falies.com/2012/12/15/nicosia-street-parade-24-12-2012/

6. **Το ΑΚΕΛ μπροστά στο Μνημόνιο: μια αριστερή διακυβέρνηση σε πορεία υποχωρήσεων, απογοητεύσεων και δακρύων. Του Χρήστου Τσέλιου**

http://erascy.blogspot.com/

7. Ένα κείμενο του Θέμου Δημητρίου για στήριξη τού Σταύρου Μαλά…

http://aneforiwn.blogspot.com/2012/12/1572012_10.html

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

'Ας αναλάβουν επιτέλους και οι συνθήκες τις ευθύνες τους'

Η ΠΕΟ εξέδωσε πρόσφατα συνεδριακή απόφαση με την οποία δηλώνει ότι "*σε καμμιάν περίπτωση δεν αποδέχεται την εφαρμογή πολιτικής σκληρής λιτότητας*", εννοώντας βασικά ότι "*τα μέτρα, που επιβλήθηκαν από την Τρόικα και τα οποία αφορούν τις εργασιακές σχέσεις και τα δικαιώματα των εργαζομένων, δεν υιοθετούνται από το συνδικαλιστικό κίνημα*". Θα ήταν βέβαια σχήμα οξύμωρο το

συνδικαλιστικό κίνημα να υιοθετεί μέτρα που περικόπτουν μισθούς και ωφελήματα των μελών του, αυξάνουν τα όρια συνταξιοδότησης και την ανεργία και μειώνουν συνολικά το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων. Όμως η μη αποδοχή είναι ομολογουμένως κάπως βαρύγδουπη δήλωση δεδομένου του ότι στην Κύπρο πέρασαν τα μέτρα σκληρής λιτότητας ενός μνημονίου χωρίς καμιά απολύτως απεργία. Δεν χάθηκε ούτε μια εργατοώρα για το πακέτο μέτρων που συμφώνησαν τρόικα-κυβέρνηση και όταν αυτά τα μέτρα παραπέμφθηκαν στην βουλή, η ομοφωνία θριάμβεψε. **Νησί πικρό, νησί γλυκό, νησί τυραγνισμένο, κοινωνικές τάξεις πάω να πω και προσκυνώ και μένω.**

Η ΠΕΟ πάντως "*θα συνεχίσει τον αγώνα για υπεράσπιση των εργατικών κατακτήσεων και της αξιοπρέπειας των εργαζομένων, επιδιώκοντας μέτρα που θα τα χαρακτηρίζει η κοινωνική ισορροπία και θα δημιουργούν προϋποθέσεις για επάνοδο σε πορεία ανάπτυξης*". Πιο συγκεκριμένα και σε σχέση με τα μέτρα τρόικας-κυβέρνησης είναι άλλωστε "*σαφές ότι το Συνδικαλιστικό κίνημα, όταν κρίνει ότι οι συνθήκες το επιτρέπουν, θα τα αμφισβητήσει και θα διεκδικήσει την αποκατάστασή τους*". Μάλιστα, ας δούμε τους όρους και τις έννοιες ξεχωριστά, για να αποφύγουμε και τη σύγχυση σε περίπτωση που πρόκειται για κάποια εξεζητημένη, σύνθετη και θεωρητικά καινοτόμα προσέγγιση.

"Υπεράσπιση των κατακτήσεων και της αξιοπρέπειας των εργαζομένων" – μάλιστα, να το περιτύλιγμα της ιδεολογικό-ταξικής ρητορείας. Τι κάνει όμως η ΠΕΟ για να υπερασπιστεί τις εργατικές κατακτήσεις και την αξιοπρέπεια των εργαζομένων σήμερα, τώρα, που αυτές δέχονται επίθεση;

"Κοινωνική ισορροπία και προϋποθέσεις ανάπτυξης" – νούσιμα πράματα, υπευθυνότητα και ρεαλισμός, ένας τετράγωνος συλλογισμός. Οσάν και η ανάπτυξη, τα επίπεδα της και ο διαμοιρασμός του πλούτου που απορρέει από αυτή είναι κάτι το αταξικό.

"Όταν οι συνθήκες το επιτρέπουν θα..." – αυτά είναι, τα λάβαρα ψηλά, αλλά από κάτω το κεφάλι σκυμμένο .

Μήπως "οι συνθήκες" σχετίζονται και με το υφιστάμενο μοντέλο οργανωτικής και πολιτικής διασύνδεσης μεταξύ ΑΚΕΛ και ΠΕΟ, που περιορίζει τη δεύτερη να δρα αυτόνομα και να υπερασπίζεται την τάξη στην οποία αναφέρεται και τα στρώματα που την χρειάζονται; Εν τω μεταξύ, και για να έχουμε καλό ρώτημα, πότε ξανά

κατάφερε η ΠΕΟ να αμφισβητήσει μέτρα που παγιώθηκαν στον χρόνο και να πετύχει την αποκατάστασή τους;

Πάντως οι συνθήκες σήμερα δεν ευνοούν κινητοποιήσεις και απεργίες, μας λένε. Καμιά συμβολική πικετοφορία σε ελεύθερο χρόνο το πολλύ – αλλά συνεδριακά η ΠΕΟ μας υπενθυμίζει ότι οι υποχωρήσεις και οι συμβιβασμοί είναι κάτι το προσωρινό. Απόρροια της υπευθυνότητας του κινήματος, της σοβαρότητας, της συναίνεσης στις δύσκολες ώρες που περνά ο τόπος. Υπάρχουν αυτές οι συνθήκες, όμως υπάρχει και το μέλλον – ας ελπίσουμε σε αυτό. Πως όμως θα αλλάξουν οι συνθήκες; Από μόνες τους, πρέπει να εννοούν. Πότε; Δεν έχει άποψη το κίνημα γι'αυτό. Και αν οι συνθήκες γίνουν δυσκολότερες η ΠΕΟ τι θα πει; Βλέπουμε...

Μήπως τελικά η ΠΕΟ ΄συνθηκο-λογεί';

Γ.Ι και Γ.Χ

18/12/2012

Διακήρυξη της Πρωτοβουλίας Αμμοχώστου
Αναζήτηση της βάσης για Κοινό Αγώνα και η Κοινή μας Μοίρα

Την τελευταία περίοδο στην ημερήσια διάταξη της Τουρκοκυπριακής και της Ελληνοκυπριακής κοινότητας βρίσκονται οι εξελίξεις αναφορικά με τα πακέτα οικονομικών μέτρων. Παρά το διαχωρισμό των δύο κοινοτήτων με την πράσινη γραμμή, το συρματόπλεγμα και τον εθνικισμό, εξαιτίας της παγκόσμιας κρίσης έχουν συναντηθεί σε μια κοινή βάση. Το όνομα αυτής στο νότιο μέρος είναι Τρόικα και στο βόρειο μέρος είναι η Τουρκόϊκα.

Τι είναι η Τρόικα; Ποιος ο σκοπός της;

Η Τρόικα είναι το όνομα του τρίο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η Τρόικα ξεκίνησε διαπραγματεύσεις με στόχο τη δημιουργία μιας βιώσιμης οικονομικής τάξης, αλλά και με στόχο να μετατρέψει το ανεξάρτητο κράτος της Κυπριακής Δημοκρατίας σε ένα καθεστώς υπό κηδεμονία. Τις προηγούμενες μέρες η Τρόικα ανάγκασε την Κυπριακή Δημοκρατία σε μια συμφωνία. Καθορίζοντας την οικονομική σταθερότητα ως τον κύριο στόχο, δεν υπάρχει καμιά ξεκάθαρη ένδειξη για την προτεραιότητα που έχουν οι ανάγκες της Ελληνοκυπριακής κοινότητας.

Η πρώτη πρόταση του μνημονίου αναφέρει περίπου ότι **«αυτό το οικονομικό πρόγραμμα δίνει απαντήσεις στα οικονομικά, χρηματοπιστωτικά και δομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η Κύπρος».** Στη συνέχεια αναφέρει ότι «με στόχο να ξεπεραστεί η μακροοικονομική ανισορροπία και να διασφαλιστεί μια βιώσιμη ανάπτυξη, στοχεύεται η ελευθεροποίηση του ανταγωνισμού, η ιδιωτικοποίηση ζημιογόνων και ο εξορθολογισμός των δημοσιονομικών». Το μνημόνιο αυτό, παρά τη βούληση της Ελληνοκυπριακής κοινότητας, ουσιαστικά ικανοποιεί τις διεκδικήσεις ενός νεοφιλελεύθερου συστήματος.

Τι είναι η Τουρκόϊκα; Ποιος ο σκοπός της;

Η Τουρκόϊκα είναι το όνομα που θα μπορούσαμε να δώσουμε στο τμήμα κυπριακών υποθέσεων της Πρωθυπουργίας της Τουρκίας, της επιτροπής βοήθειας της τουρκικής πρεσβείας στη Λευκωσία και της γενικής διεύθυνσης δημοσιονομικού ελέγχου και προϋπολογισμού του υπουργείου δημοσιονομικών της Τουρκίας. Η Τουρκόϊκα διαπραγματευόταν με τους αρμόδιους της ΤΔΒΚ με στόχο μια βιώσιμη οικονομία, αλλά ουσιαστικά αποκαλύφθηκε για μια ακόμη φορά το καθεστώς κηδεμονίας. Η τελευταία εξέλιξη ήταν ότι το περιεχόμενο του οικονομικού πακέτου δημοσιοποιήθηκε από την κυβέρνηση του Κόμματος Εθνικής Ενότητας, μόνο μετά την υπογραφή της συμφωνίας.

Όπως η συμφωνία της Κυπριακής Δημοκρατίας με την Τρόικα, έτσι και η συμφωνία με την Τουρκόϊκα θέτει στόχο της μακροοικονομικής σταθερότητας και δεν γνωρίζει κανένας την προτεραιότητα για την ικανοποίηση των αναγκών της Τουρκοκυπριακής κοινότητας. Η πρώτη πρόταση του οικονομικού πακέτου που συμφωνήθηκε με την Τουρκόϊκα αναφέρει ότι **«στόχος είναι η διασφάλιση σταθερής ανάπτυξης μιας βιώσιμης και ανταγωνιστικής οικονομικής δομής, η συνέχιση της δημοσιονομικής πειθαρχίας, η μείωση της εξάρτησης από το εξωτερικό, η**

αύξηση της εσωτερικής αποταμίευσης και η μετατροπή της σε επενδύσεις». Στη συνέχεια περιλαμβάνει τις ιδιωτικοποιήσεις και τον εξορθολογισμό των δημοσιονομικών καθώς και όλες τις κλασσικές νεοφιλελεύθερες συνταγές. Το μνημόνιο αυτό, παρά τη βούληση της Τουρκοκυπριακής κοινότητας, ουσιαστικά ικανοποιεί τις διεκδικήσεις ενός νεοφιλελεύθερου συστήματος.

Η διαπίστωσή μας:

Πολλά λόγια δεν χρειάζονται. Παρά το συρματόπλεγμα, τα πακέτα που διατάζει το σύστημα είναι προϊόν της ίδιας φιλοσοφίας και του ίδιου οράματος. Όσο μοιάζουν μεταξύ τους οι Τουρκοκύπριοι και οι Ελληνοκύπριοι, άλλο τόσο μοιάζουν μεταξύ τους το μνημόνιο της Τρόικα και το πακέτο της Τουρκόϊκα. **Ούτε το μνημόνιο ούτε και το πακέτο δίνουν καμιά σημασία στις ευαισθησίες των ανθρώπων που ζουν στην Κύπρο.**

Η πρόβλεψή μας:

Κατά την επόμενη περίοδο στο βόρειο μέρος η επικαιρότητα θα καθοριστεί από τις συζητήσεις μεταξύ αυτών που απορρίπτουν το πακέτο και αυτών που το εγκρίνουν. Κατά τον ίδιο τρόπο και στο νότιο μέρος με άξονα τις προεδρικές εκλογές στην Ελληνοκυπριακή κοινότητα, η σφραγίδα της επικαιρότητας θα τεθεί από αυτούς που απορρίπτουν το μνημόνιο και αυτούς που το εγκρίνουν, καθώς και τις αντιπαραθέσεις των τριών υποψηφίων επί του ζητήματος. Önümüzdeki günlerde kuzeyde paketi reddedenler, paketi redderken uygulanabilir yanlarını ortaya koyanlar ve paketi yüceltenler arasında tartışmalar gündemi belirleyecek. **Παρόλα αυτά δεν πρόκειται να αποδεχτεί κανένας ότι κοιτάζοντας μόνο την μισή εικόνα δεν πρόκειται να παραχθεί αποτέλεσμα.**

Το κάλεσμά μας:

Στις δύσκολες αυτές στιγμές, οι Τουρκοκύπριοι και οι Ελληνοκύπριοι ταυτόχρονα έχουν την ίδια μοίρα. Μπορεί να συνεχίζεται σήμερα το πολιτικό μας παρελθόν, οι αντιπαραθέσεις μας, οι διαφωνίες μας για το ΝΑΙ και το ΟΧΙ, όμως υπάρχει ένα πρόβλημα που επηρεάζει ταυτόχρονα τις ζωές των ανθρώπων και που **είναι η προσπάθεια του ισχυρού να επιζήσει εξαφανίζοντας τον αδύνατο.** Είτε επιβάλλεται από την Τρόικα, είτε από την Τουρκόϊκα, το μέρος εκείνο που

υποστηρίζει ότι υπηρετεί ανθρωποκεντρικές πολιτικές, θα πρέπει να δει ότι πρόκειται για επιβολή που **θα φέρει βάσανα** στους ανθρώπους.

Οι πιο παλιοί και σταθεροί υποστηριχτές της λύσης και της ειρήνης στην Κύπρο, είναι οι Αριστεροί. Έφτασε η στιγμή. **Πλέον Τουρκοκύπριοι και Ελληνοκύπριοι πρέπει να αντιληφθούν ότι για να καταφέρουν να αντισταθούν ενάντια στις άγριες αυτές επιβολές πρέπει να προσπαθήσουν μαζί.** Όλοι θα πρέπει να κατανοήσουν ότι το κλειδί για την ελπίδα, της ειρήνη και την ελευθερία στην Κύπρο, είναι ο συνεχόμενος, ο ποιοτικός και μακριά από συνθήματα «Κοινός Αγώνας».

Πλέον για την επίλυση του Κυπριακού δεν είναι αρκετές οι συνομιλίες. Είναι απαραίτητο να υπάρξει μια προσπάθεια δημιουργίας κοινής βάσης και κοινού οράματος σε διάφορα θέματα. Σε αντίθετη περίπτωση εκείνα που θα εμφανιστούν θα πρέπει να γίνουν κατανοητά ως οι ενδείξεις του τι θα ζήσουμε στο μέλλον.

Μελλοντικά, κανένας δεν θα επιθυμεί να κουβαλά την ευθύνη της οικονομικής καταστροφής, της αγωνίας για ύπαρξη, της πολιτικής έντασης, καθώς και άλλων μεγαλύτερων καταστροφικών συνεπειών.

Η πρότασή μας:

Όπως κανένας από τους συνομιλητές δεν εγκαταλείπει το τραπέζι του διαλόγου για επίλυση του Κυπριακού, έτσι και όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη θα πρέπει να συνεχίσουν το διάλογο. Για να ξεπεραστούν τα πολιτικά και οικονομικά προβλήματα, καθώς και για να υπάρξει μια νέα δυναμική, δεν αρκεί η συνάντηση ομάδων και συνδικάτων που έχουν καλές προθέσεις. Παρά τις δυσκολίες, σε αυτή την κοινή προσπάθεια θα πρέπει να συμπεριληφθούν τα μαζικά πολιτικά κόμματα και από τις δύο πλευρές.

Μερτκάν Χαμίτ (Mertkan Hamit)
Για την Πρωτοβουλία Αμμοχώστου
13.12.2012